

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1307/2013
z dnia 17 grudnia 2013 r.

ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009

(Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie (UE) nr 1310/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r.	L 347	865	20.12.2013
► <u>M2</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r.	L 181	1	20.6.2014
► <u>M3</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 994/2014 z dnia 13 maja 2014 r.	L 280	1	24.9.2014
► <u>M4</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1001/2014 z dnia 18 lipca 2014 r.	L 281	1	25.9.2014
► <u>M5</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1378/2014 z dnia 17 października 2014 r.	L 367	16	23.12.2014
► <u>M6</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/851 z dnia 27 marca 2015 r.	L 135	8	2.6.2015
► <u>M7</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/142 z dnia 2 grudnia 2015 r.	L 28	8	4.2.2016
► <u>M8</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1155 z dnia 15 lutego 2017 r.	L 167	1	30.6.2017
► <u>M9</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r.	L 350	15	29.12.2017
► <u>M10</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/162 z dnia 23 listopada 2017 r.	L 30	6	2.2.2018
► <u>M11</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/71 z dnia 9 listopada 2018 r.	L 16	1	18.1.2019
► <u>M12</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/288 z dnia 13 lutego 2019 r.	L 53	14	22.2.2019
► <u>M13</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/127 z dnia 29 stycznia 2020 r.	L 27	1	31.1.2020
► <u>M14</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/756 z dnia 1 kwietnia 2020 r.	L 179	1	9.6.2020
► <u>M15</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1314 z dnia 10 lipca 2020 r.	L 307	1	22.9.2020

► <u>M16</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 z dnia 23 grudnia 2020 r.	L 437	1	28.12.2020
► <u>M17</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1017 z dnia 15 kwietnia 2021 r.	L 224	1	24.6.2021
► <u>M18</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/42 z dnia 8 listopada 2021 r.	L 9	3	14.1.2022

sprostowane przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 130 z 19.5.2016, s. 16 (1307/2013)



**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) NR 1307/2013**

z dnia 17 grudnia 2013 r.

ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:

- a) przepisy wspólne dotyczące płatności przyznawanych bezpośrednio rolnikom w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I („płatności bezpośrednie”);
- b) przepisy szczegółowe dotyczące:
 - (i) płatności podstawowej dla rolników („system płatności podstawowej” oraz przejściowego uproszczonego systemu „system jednolitej płatności obszarowej”);
 - (ii) dobrowolnego przejściowego wsparcia krajowego dla rolników;
 - (iii) dobrowolnej płatności redystrybucyjnej;
 - (iv) płatności dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska;
 - (v) dobrowolnej płatności dla rolników na obszarach z ograniczeniami naturalnymi;
 - (vi) płatności dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą;
 - (vii) systemu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją;
 - (viii) płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny;
 - (ix) dobrowolnego uproszczonego systemu dla małych gospodarstw;
 - (x) ram, w których Bułgaria, Chorwacja i Rumunia mogą uzupełniać płatności bezpośrednie.

Artykuł 2

Zmiana załącznika I

Aby zagwarantować pewność prawa, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych zmieniających wykaz systemów wsparcia zawarty w załączniku I, w zakresie niezbędnym do uwzględnienia w tym wykazie wszelkich nowych aktów ustawodawczych dotyczących systemów wsparcia, które mogą zostać przyjęte po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.

▼B*Artykuł 3***Stosowanie niniejszego rozporządzenia do regionów najbardziej oddalonych oraz mniejszych wysp Morza Egejskiego**

Art. 11 nie stosuje się do regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE („regiony najbardziej oddalone”) oraz do płatności bezpośrednich przyznawanych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 229/2013.

Do regionów najbardziej oddalonych nie stosuje się tytułów III, IV i V niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 4***Definicje i powiązane przepisy**

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

▼C1

a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, której gospodarstwo rolne jest położone na obszarze objętym zakresem terytorialnym Traktatów, określonym w art. 52 TUE w związku z art. 349 i 355 TFUE, oraz która prowadzi działalność rolniczą;

▼B

b) „gospodarstwo rolne” oznacza wszystkie jednostki wykorzystywane do działalności rolniczej i zarządzane przez rolnika, znajdujące się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

c) „działalność rolnicza” oznacza:

(i) produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory, dojenie, hodowlę zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów gospodarskich;

(ii) utrzymywanie użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy bez konieczności podejmowania działań przygotowawczych wykraczających poza zwykłe metody rolnicze i zwykły sprzęt rolniczy, w oparciu o kryteria określone przez państwa członkowskie na podstawie ram ustanowionych przez Komisję, lub

(iii) prowadzenie działań minimalnych, określanych przez państwa członkowskie, na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy;

d) „produkty rolne” oznaczają produkty - z wyjątkiem produktów rybołówstwa - wymienione w załączniku I do Traktatów, a także bawełnę;

e) „użytki rolne” oznaczają każdy obszar zajmowany przez grunty orne, trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe lub uprawy trwałe;

▼B

- f) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane w celu produkcji roślinnej lub obszary dostępne dla produkcji roślinnej, ale ugorowane, w tym obszary odłogowane zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, bez względu na to, czy grunty te znajdują się pod uprawą szklarniową lub pod stałym bądź ruchomym przykryciem;

▼C1

- g) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające płodozmianowi, inne niż trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się plony, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji;

▼M9

- h) „trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe” (zwane łącznie „trwałymi użytkami zielonymi”) oznaczają grunty wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych rozsiewających się naturalnie (samosiewnych) lub uprawianych (wysiewanych), które nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez okres co najmniej pięciu lat, a także – w przypadku gdy państwa członkowskie tak zadecydują – które nie były zaorane przez okres co najmniej pięciu lat; mogą one obejmować inne gatunki, takie jak krzewy lub drzewa, które mogą nadawać się do wypasu, a także – w przypadku gdy państwa członkowskie tak zadecydują – inne gatunki, takie jak krzewy lub drzewa, które służą do wytwarzania paszy dla zwierząt, pod warunkiem że zachowano przewagę traw i innych zielnych roślin pastewnych. Państwa członkowskie mogą również zadecydować o uznaniu za trwałe użytki zielone:

(i) gruntów nadających się do wypasu i stanowiących część utrwalonych praktyk lokalnych w przypadkach, gdy trawy i inne zielne rośliny pastewne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą na obszarach wypasu; lub

(ii) gruntów nadających się do wypasu w przypadkach, gdy trawy i inne zielne rośliny pastewne nie są roślinnością dominującą lub nie występują na obszarach wypasu;

▼B

- i) „trawy lub inne zielne rośliny pastewne” oznaczają wszystkie rośliny zielne, rosnące tradycyjnie na naturalnych pastwiskach lub zazwyczaj zawarte w mieszankach nasion przeznaczonych do zasiewania pastwisk lub łąk w państwie członkowskim, niezależnie od tego czy są wykorzystywane do wypasania zwierząt;

- j) „szkółki” oznaczają następujące obszary młodych drzewiastych (drzewnych) roślin uprawianych na otwartym powietrzu w celu późniejszego przesadzenia:

— szkółki winorośli oraz podkładek;

— szkółki drzew i krzewów owocowych;

— szkółki roślin ozdobnych;

— komercyjne szkółki drzew leśnych z wyłączeniem rosnących w lesie szkółek przeznaczonych na potrzeby własne gospodarstwa rolnego;

— szkółki drzew i krzewów do sadzenia w ogrodach, parkach, na poboczach dróg i na wałach (na przykład sadzonki żywopłotu, róże i inne krzewy ozdobne, ozdobne drzewa i krzewy iglaste), w tym we wszystkich przypadkach ich kłacza, rozłogi i młode sadzonki;

▼ B

- k) „zagajnik o krótkiej rotacji” oznacza obszar obsadzany określonymi przez państwa członkowskie gatunkami drzew objętymi kodem CN 0602 90 41, do których należą zdrewniałe uprawy wieloletnie, których korzenie lub podstawy łodyg pozostają w glebie po zbiorach, wraz z nowymi pędami wschodzącymi w następnym sezonie, o maksymalnym cyklu zbioru, który ma zostać określony przez państwa członkowskie;
- l) „sprzedaż” oznacza sprzedaż lub jakiegokolwiek inne ostateczne przekazanie własności gruntów lub uprawnień do płatności; definicja ta nie obejmuje sprzedaży gruntów w przypadku gdy prawa do gruntów przekazywane są na rzecz władz publicznych lub w celu wykorzystania tych gruntów w interesie publicznym oraz w przypadku gdy przekazanie dokonywane jest w celach nierolniczych;
- m) „dzierżawa” oznacza dzierżawę lub podobną transakcję tymczasową;
- n) „przekazanie” oznacza dzierżawę lub sprzedaż lub faktyczne lub przewidywane dziedziczenie gruntów lub uprawnień do płatności lub wszelkie inne ostateczne przekazanie; definicja ta nie obejmuje zwrotu uprawnień po wygaśnięciu dzierżawy.

▼ M9

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. f) i h), państwa członkowskie, które – przed dniem 1 stycznia 2018 r. – akceptowały działki gruntu ugorowanego jako grunty orne, mogą po tej dacie w dalszym ciągu akceptować te działki jako takie. Od dnia 1 stycznia 2018 r. działki gruntu ugorowanego, które zostały zaakceptowane jako grunty orne na podstawie niniejszego akapitu w 2018 r., staną się trwałymi użytkami zielonymi w 2023 r., lub później, jeżeli spełnione zostaną warunki określone w lit. h).

▼ B

2. Państwa członkowskie:
 - a) ustanawiają kryteria, jakie mają spełnić rolnicy, aby wywiązać się z obowiązku dotyczącego utrzymywania użytków rolnych w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii);
 - b) w przypadku gdy ma to zastosowanie w danym państwie członkowskim - określają działania minimalne, które mają być prowadzone na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (iii);
 - c) określają, jakie gatunki drzew kwalifikują się jako zagajniki o krótkiej rotacji, i ustalają maksymalny cykl zbioru dla tych gatunków drzew, o czym mowa w ust. 1 lit. k).

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że grunty, które mogą nadawać się do wypasu, na których trawy i inne zielne rośliny pastewne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą, co stanowi część utrwalo­nych praktyk lokalnych, zostaną uznane za trwałe użytki zielone, o których mowa w ust. 1 lit. h).

▼ M9

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że:

- a) grunty, które nie były zaorane przez co najmniej pięć lat, uznaje się za trwałe użytki zielone, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. h), pod warunkiem że dane grunty są wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych rozsiewających się naturalnie (samosiewnych) lub uprawianych (wysiewanych) oraz że grunty te nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez okres co najmniej pięciu lat;

▼ M9

- b) trwałe użytki zielone mogą obejmować inne gatunki, takie jak krzewy lub drzewa, które służą do wytwarzania paszy dla zwierząt, na obszarach, na których trawy i inne zielne rośliny pastewne są roślinnością dominującą; lub
- c) grunty nadające się do wypasu w przypadkach, gdy trawy i inne zielne rośliny pastewne nie są roślinnością dominującą lub nie występują na obszarach wypasu, uznaje się za trwałe użytki zielone, zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. h).

Państwa członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, o stosowaniu swojej decyzji podjętej zgodnie z akapitem trzecim lit. b) lub c) niniejszego ustępu do całości lub części swojego terytorium.

Państwa członkowskie powiadomią Komisję do dnia 31 marca 2018 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z akapitami trzecim i czwartym niniejszego ustępu.

▼ B

3. Aby zagwarantować pewność prawa, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70 ustanawiających:

- a) ramy, w których państwa członkowskie mają ustanowić kryteria, jakie rolnicy powinni spełnić, aby wywiązać się z obowiązku utrzymania użytków rolnych w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii);
- b) ramy, w których państwa członkowskie określają działania minimalne, jakie mają być prowadzone na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (iii);
- c) kryteria określania przewagi traw i innych zielnych roślin pastewnych oraz kryteria określania utrwalonych praktyk lokalnych, o których mowa w ust. 1 lit. h).

TYTUŁ II

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH

ROZDZIAŁ 1

*Przepisy wspólne dotyczące płatności bezpośrednich**Artykuł 5***Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej**

Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 oraz przepisy przyjęte na jego podstawie mają zastosowanie do systemów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

*Artykuł 6***Pułapy krajowe**

1. Pułapy krajowe dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego roku obejmujące łączną wartość wszystkich przydzielonych uprawnień do płatności, rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych oraz pułapów ustalonych zgodnie z art. 42, 47, 49, 51 i 53 określono w załączniku II.

▼ B

W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 22 ust. 2, krajowy pułap określony w załączniku II dla tego państwa członkowskiego na odpowiedni rok może zostać przekroczony o kwotę obliczoną zgodnie z tym ustępem.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dla każdego państwa członkowskiego stosującego system jednolitej płatności obszarowej i dla każdego roku pułap krajowy, obejmujący pułapy ustalone zgodnie z art. 36, 42, 47, 49, 51 i 53, określono w załączniku II.

▼ M9

W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 36 ust. 4 akapit drugi, krajowy pułap określony w załączniku II dla tego państwa członkowskiego na odnośny rok może zostać przekroczony o kwotę obliczoną zgodnie z tym akapitem.

▼ M1

3. W celu uwzględnienia zmian w łącznych maksymalnych kwotach płatności bezpośrednich, które mogą być przyznane, w tym wynikających z decyzji, jakie mają być podejmowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 136a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 14 niniejszego rozporządzenia oraz wynikających z zastosowania art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych dostosowujących pułapy krajowe określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

▼ B*Artykuł 7***Pułapy netto**

1. Bez uszczerbku dla art. 8, łączna kwota płatności bezpośrednich, którą można przyznać w danym państwie członkowskim na podstawie tytułów III, IV i V w odniesieniu do danego roku kalendarzowego, po zastosowaniu art. 11, nie może przekraczać odpowiadających im pułapów określonych w załączniku III.

W przypadku gdy łączna kwota płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana w danym państwie członkowskim, miałaby przekroczyć pułap określony w załączniku III, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia kwot wszystkich płatności bezpośrednich z wyjątkiem płatności bezpośrednich przyznawanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 228/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

▼ M12

2. Dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego roku kalendarzowego szacunkową kwotę wynikającą ze zmniejszenia płatności, o którym mowa w art. 11, (odpowiadającą różnicy między pułapem krajowym określonym w załączniku II, do którego dodaje się kwotę dostępną zgodnie z art. 58, a pułapem netto określonym w załączniku III) udostępnia się jako unijne wsparcie finansowane z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

▼ B

3. Aby uwzględnić zmiany w łącznych maksymalnych kwotach płatności bezpośrednich, które mogą zostać przyznane, w tym zmiany wynikające z decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących dostosowania pułapów określonych w załączniku III.

*Artykuł 8***Dyscyplina finansowa**

1. Wysokość dostosowania określona zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ma zastosowanie jedynie do płatności bezpośrednich przekraczających 2 000 EUR, które mają zostać przyznane rolnikom w danym roku kalendarzowym.

2. W wyniku stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich przewidzianego w art. 16, ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się do Bułgarii i Rumunii od dnia 1 stycznia 2016 r.

W wyniku stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich przewidzianego w art. 17, ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się do Chorwacji od dnia 1 stycznia 2022 r.

3. W celu zapewnienia prawidłowego dostosowywania płatności bezpośrednich w odniesieniu do dyscypliny finansowej Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące podstawy obliczania zmniejszeń, które państwa członkowskie mają stosować w odniesieniu do rolników na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

4. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować wysokość dostosowania, o której mowa w ust. 1, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.

*Artykuł 9***Rolnik aktywny zawodowo**

1. Nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, których użytki rolne obejmują głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy i które nie prowadzą na tych obszarach działań minimalnych określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b).

2. Nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, które administrują portami lotniczymi, wodociągami, stałymi terenami sportowymi i rekreacyjnymi, jak również świadczą usługi przewozu kolejowego lub usługi w zakresie obrotu nieruchomościami.

▼ C1

W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów zdecydować o dodaniu do listy w akapicie pierwszym wszelkich innych podobnych nierolniczych przedsiębiorstw lub rodzajów działalności, a następnie mogą zdecydować o usunięciu tych dodatków.

▼ B

Osobę lub grupę osób objętych zakresem akapitu pierwszego lub drugiego, uważa się jednak za rolnika aktywnego zawodowo, jeżeli za pomocą możliwych do zweryfikowania dowodów, w formie wymaganej przez państwa członkowskie, udokumentuje ona, że

- a) roczna kwota płatności bezpośrednich wynosi co najmniej 5 % całości przychodów uzyskanych przez nią z działalności pozarolniczej w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne;
- b) jej działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego; lub
- c) jej główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności stanowi wykonywanie działalności rolniczej.

3. Oprócz sytuacji określonych w ust. 1 i 2, państwa członkowskie mogą zdecydować na podstawie obiektywnych i ► **C1** niedyskryminujących ◀ kryteriów, że nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym lub grupom osób fizycznych lub prawnych:

- a) których działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczącą część ogółu ich działalności gospodarczej; lub
- b) których główną działalność lub przedmiot działalności nie stanowi wykonywanie działalności rolniczej.

▼ M9

3a. Oprócz sytuacji określonych w ust. 1, 2 i 3, państwa członkowskie mogą zdecydować, że nie przyznaje się płatności bezpośrednich rolnikom, którzy nie są zarejestrowani na potrzeby swojej działalności rolniczej w krajowym rejestrze fiskalnym lub krajowym rejestrze ubezpieczeń społecznych.

4. Ust. 2, 3 i 3a nie mają zastosowania do rolników, którzy w poprzednim roku otrzymali tylko płatności bezpośrednie nieprzekraczające określonej kwoty. Kwotę tę określają państwa członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak ich charakterystyczne cechy krajowe lub regionalne, i nie może być ona wyższa niż 5 000 EUR.

▼ B

5. W celu zagwarantowania ochrony praw rolników, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających:

▼ C1

- a) kryteria ustalania przypadków, w których uznaje się, że użytki rolne danego rolnika stanowią głównie obszar utrzymujący się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy;

▼ B

- b) kryteria ustanawiania rozróżnienia pomiędzy przychodami wynikającymi z działalności rolniczej i z działalności pozarolniczej;

► **C1** c) kryteria ustalania kwot płatności bezpośrednich, o których mowa w ust. 2 i 4, ◀ w szczególności w odniesieniu do płatności bezpośrednich w pierwszym roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy wartość uprawnień do płatności nie jest jeszcze ostatecznie ustalona, jak również w odniesieniu do płatności bezpośrednich dla nowych rolników;

- d) kryteriów, które mają spełnić rolnicy, aby udowodnić do celów ust. 2 i 3, że ich działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego i że ich główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności stanowi wykonywanie działalności rolniczej.

▼ M9

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach, o których mowa w ust. 2, 3 lub 4, oraz do dnia 31 marca 2018 r. o wszelkich decyzjach, o których mowa w ust. 3a. W przypadku zmian do takich decyzji państwa członkowskie powiadamiają Komisję w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia wszelkich decyzji dotyczących zmiany.

▼ M9

7. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że od 2018 r. lub od któregośkolwiek późniejszego roku osoby lub grupy osób objęte zakresem ust. 2 akapity pierwszy i drugi mogą powołać się tylko na jedno lub dwa z trzech kryteriów wymienionych w ust. 2 akapit trzeci w celu wykazania, że są rolnikami aktywnymi zawodowo. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takiej decyzji do dnia 31 marca 2018 r., jeżeli decyzja ta ma zastosowanie od 2018 r., lub jeżeli decyzja ta ma zastosowanie od późniejszego roku – do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rozpoczęcie stosowania takiej decyzji.

8. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zaprzestaniu stosowania ust. 2 od 2018 r. lub któregośkolwiek późniejszego roku. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takiej decyzji do dnia 31 marca 2018 r., jeżeli decyzja ta ma zastosowanie od 2018 r., lub jeżeli decyzja ma zastosowanie od późniejszego roku – do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rozpoczęcie stosowania takiej decyzji.

▼ B*Artykuł 10***Minimalne wymogi dotyczące otrzymywania płatności bezpośrednich**

1. Państwa członkowskie decydują o tym, w którym z poniższych przypadków rolnikowi nie są przyznawane płatności bezpośrednie:

- a) w przypadku gdy łączna kwota płatności bezpośrednich, o które złożono wniosek lub które mają zostać przyznane, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wynosi mniej niż 100 EUR w danym roku kalendarzowym;
- b) w przypadku gdy kwalifikujący się obszar gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do którego złożono wniosek o płatności bezpośrednie lub w odniesieniu do którego płatności te mają zostać przyznane, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wynosi mniej niż jeden hektar.

2. Aby uwzględnić strukturę swoich gospodarstw rolnych, państwa członkowskie mogą dostosować progi określone w ust. 1 lit. a) i b), w granicach limitów określonych w załączniku IV.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie zdecydowało o stosowaniu progu obszarowego na podstawie ust. 1 lit. b), stosuje ono jednak lit. a) tego ustępu do tych rolników otrzymujących w odniesieniu do zwierząt wsparcie związane z produkcją określone w tytule IV, którzy posiadają mniejszą liczbę hektarów, niż wynosi próg obszarowy.

4. Zainteresowane państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu ust. 1 do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego.

5. W Bułgarii i Rumunii dla 2015 r. kwotę, o którą złożono wniosek lub która ma zostać przyznana zgodnie z ust. 1 lit. a), oblicza się na podstawie odpowiedniej kwoty określonej w załączniku V pkt A.

W Chorwacji dla lat 2015–2021 kwotę, o którą złożono wniosek lub która ma zostać przyznana zgodnie z ust. 1 lit. a), oblicza się na podstawie kwoty określonej w załączniku VI pkt A.

*Artykuł 11***Zmniejszanie płatności**

1. Państwa członkowskie zmniejszają kwotę płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na podstawie tytułu III rozdział 1 za dany rok kalendarzowy, o co najmniej 5 % w odniesieniu do części kwoty przekraczającej 150 000 EUR.

▼ B

2. Przed zastosowaniem ust. 1 państwa członkowskie mogą odjąć wynagrodzenia związane z działalnością rolniczą faktycznie wypłacone i zadeklarowane przez rolnika w poprzednim roku kalendarzowym, w tym podatki i składki na zabezpieczenie społeczne związane z zatrudnieniem, od kwoty płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane danemu rolnikowi w danym roku kalendarzowym na podstawie tytułu III rozdział 1. W przypadku braku danych na temat wynagrodzeń faktycznie wypłaconych i zadeklarowanych przez rolnika w poprzednim roku kalendarzowym, wykorzystuje się najbardziej aktualne dostępne dane.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie zadecyduje o przyznaniu rolnikom płatności redystrybucyjnej zgodnie z tytułem III rozdział 2 oraz o wykorzystaniu w tym celu więcej niż 5 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, może ono zadecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu.

W przypadku gdy państwo członkowskie zadecyduje o przyznaniu rolnikom płatności redystrybucyjnej zgodnie z tytułem III rozdział 2, a zastosowanie maksymalnych limitów określonych w art. 41 ust. 4 uniemożliwia mu wykorzystanie w tym celu więcej niż 5 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, może ono zadecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu.

4. Nie zapewnia się korzyści polegającej na uniknięciu zmniejszenia płatności rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że w sztuczny sposób stworzyli – po dniu 18 października 2011 r. – warunki, które pozwalają im uniknąć skutków wynikających z niniejszego artykułu.

5. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować zmniejszenie, o którym mowa w ust. 1, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.

▼ M9

6. Państwa członkowskie mogą corocznie dokonywać przeglądu swoich decyzji dotyczących zmniejszania płatności zgodnie z niniejszym artykułem, pod warunkiem że taki przegląd nie prowadzi do zmniejszenia kwot dostępnych na rozwój obszarów wiejskich.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacunkowej kwocie zmniejszeń na lata do 2019 r. do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rozpoczęcie stosowania takich decyzji, przy czym ostatnim możliwym terminem takiego powiadomienia jest dzień 1 sierpnia 2018 r.

▼ M12

W odniesieniu do roku 2020 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacunkowej kwocie zmniejszeń do dnia 31 grudnia 2019 r.

▼ M16

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacunkowej kwocie zmniejszeń na rok 2021 do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.

▼ B*Artykuł 12***Wnioski o większą liczbę płatności**

Obszar odpowiadający liczbie kwalifikujących się hektarów, w odniesieniu do którego rolnik złożył wniosek o płatność podstawową na

▼ B

podstawie tytułu III rozdział 1, może stanowić podstawę do złożenia wniosku o każdą inną płatność bezpośrednią, jak również o każdą inną pomoc nieobjętą niniejszym rozporządzeniem, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia wyraźnie nie stanowią inaczej.

*Artykuł 13***Pomoc państwa**

► **C1** W drodze odstępstwa od art. 211 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾, art. 107, 108 i 109 TFUE ◀ nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 14***Elastyczność między filarami**

1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu, jako wsparcie dodatkowe dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013, do 15 % ich rocznych pułapów krajowych na rok kalendarzowy 2014, określonych w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz ich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2015–2019, określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta określa wartość procentową, o której mowa w tym akapicie, która może różnić się w zależności od roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie, które nie podejmą decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do roku kalendarzowego 2014 mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. podjąć tę decyzję w odniesieniu do lat kalendarzowych 2015–2019. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeglądzie decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem od roku kalendarzowego 2018. Jakikolwiek decyzje oparte na tym przeglądzie nie mogą prowadzić do zmniejszenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, drugim i trzecim. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji opartej na tym przeglądzie do dnia 1 sierpnia 2017 r.

▼ M9

Państwa członkowskie mogą postanowić o dokonaniu przeglądu decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem od roku kalendarzowego 2019 oraz powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie takiego przeglądu do dnia 1 sierpnia 2018 r. Jakikolwiek decyzje podjęte na podstawie takiego przeglądu nie mogą prowadzić do zmniejszenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitami pierwszym, drugim, trzecim i czwartym.

▼ M12

Do dnia 31 grudnia 2019 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu – jako dodatkowego wsparcia finansowego w ramach EFRROW w roku budżetowym 2021 – do 15 % swoich rocznych pułapów krajowych na rok kalendarzowy 2020 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1601/96, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 (Zob. s. 671 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼ M12

kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich. O takiej decyzji powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2019 r. i określa się w niej wybraną wartość procentową.

▼ M16

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu – jako dodatkowego wsparcia finansowego w ramach EFRROW w latach budżetowych 2022 i 2023 – do 15 % swoich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2021 i 2022 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna do celów przyznawania płatności bezpośrednich. Komisję powiadamia się o takiej decyzji na rok kalendarzowy 2021 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok kalendarzowy 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.; w decyzji tej określa się również wybraną wartość procentową.

▼ B

2. Do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w ust. 1, mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Litwy, Łotwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa – do 25 % przydzielonej kwoty na wsparcie dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW na okres 2015–2020, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna na wsparcie dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta określa wartość procentową, o której mowa w tym akapicie, która może różnić się w zależności od roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym w odniesieniu do roku budżetowego 2015, mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. podjąć tę decyzję w odniesieniu do lat budżetowych 2016–2020. Powiadamiają Komisję o każdej decyzji podjętej przed tą datą.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeglądzie decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem na lata budżetowe 2019 i 2020. Jakikolwiek decyzje oparte na takim przeglądzie nie mogą prowadzić do zwiększenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, drugim i trzecim. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji opartej na takim przeglądzie do dnia 1 sierpnia 2017 r.

▼ M9

Państwa członkowskie mogą postanowić o dokonaniu przeglądu decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem od roku kalendarzowego 2019 oraz powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie takiego przeglądu do dnia 1 sierpnia 2018 r. Jakikolwiek decyzje podjęte na podstawie takiego przeglądu nie mogą prowadzić do zwiększenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitami pierwszym, drugim, trzecim i czwartym.

▼ M13

Do dnia 8 lutego 2020 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu na rok kalendarzowy 2020 w formie płatności bezpośrednich kwoty nie wyższej niż kwota określona w załączniku VIa. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna na wsparcie finansowane w ramach EFRROW na rok budżetowy 2021. O decyzji takiej powiadamia się Komisję do dnia 8 lutego 2020 r. i określa się w niej kwotę do przesunięcia.

▼ M16

Państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w ust. 1 akapit siódmy, na lata budżetowe 2022 i 2023, mogą zadecydować o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Łotwy, Litwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii i Szwecji – do 25 %, kwoty przydzielonej na wsparcie finansowane w ramach EFRROW w roku budżetowym 2022 na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz w roku budżetowym 2023 na mocy przepisów unijnych przyjętych po przyjęciu rozporządzenia Rady (UE) 2020/2093 ⁽¹⁾ [WRF]. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna do celów wsparcia finansowanego w ramach EFRROW. Komisję powiadamia się o takiej decyzji na rok budżetowy 2022 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok budżetowy 2023 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.; w decyzji tej określa się również wybraną wartość procentową.

▼ B*Artykuł 15***Przegląd**

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który można przeprowadzić w dowolnym czasie w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej. W wyniku tego przeglądu mogą zostać przyjęte akty ustawodawcze, akty delegowane zgodnie z art. 290 TFUE lub akty wykonawcze zgodnie z art. 291 TFUE.

*ROZDZIAŁ 2****Przepisy mające zastosowanie do Bułgarii, Chorwacji i Rumunii****Artykuł 16***Stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich w Bułgarii i Rumunii**

► **C1** W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii, pułapy ustalone zgodnie z art. 42, 47, 49, 51, 53 i 65 ustanawia się ◀ dla 2015 r. na podstawie kwot określonych w załączniku V pkt A.

*Artykuł 17***Stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich w Chorwacji**

W Chorwacji płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem przyrostów, wyrażonym jako wartość procentowa odpowiedniego poziomu płatności bezpośrednich, jaki będzie stosowany od 2022 r.:

25 % w 2013 r.,

30 % w 2014 r.,

35 % w 2015 r.,

40 % w 2016 r.,

50 % w 2017 r.,

60 % w 2018 r.,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 11).

▼B

- 70 % w 2019 r.,
- 80 % w 2020 r.,
- 90 % w 2021 r.,
- 100 % od 2022 r.

*Artykuł 18***Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie w Bułgarii i Rumunii**

1. W 2015 r. Bułgaria i Rumunia mogą stosować krajowe płatności bezpośrednie, aby uzupełnić płatności przyznawane w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 sekcje 1, 2 i 3. Łączna kwota tych płatności nie może przekraczać odpowiedniej kwoty określonej w załączniku V pkt B.
2. W 2015 r. Bułgaria może stosować krajowe płatności bezpośrednie, aby uzupełnić przyznawane płatności specyficzne w odniesieniu do bawełny, o których mowa w tytule IV rozdział 2. Łączna kwota tych płatności nie może przekraczać kwoty określonej w załączniku V pkt C.
3. Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie przyznaje się zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.

*Artykuł 19***Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie w odniesieniu do Chorwacji**

1. W stosownych przypadkach Chorwacja może uzupełniać, pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję, wszelkie systemy wsparcia wymienione w załączniku I.
2. Kwota uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, która może zostać przyznana w danym roku i dla danego systemu wsparcia, jest ograniczona do określonej puli środków finansowych. Pula ta jest ustalona na podstawie różnicy między:
 - a) kwotą wsparcia bezpośredniego dostępną na dany system wsparcia, po pełnym wdrożeniu płatności bezpośrednich zgodnie z art. 17, na rok kalendarzowy 2022 oraz
 - b) kwotą wsparcia bezpośredniego dostępną na dany system wsparcia, po zastosowaniu harmonogramu przyrostów zgodnie z art. 17, na dany rok kalendarzowy.
3. Łączna kwota przyznanych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich nie może być wyższa niż pułap określony w załączniku VI pkt B dla odpowiedniego roku kalendarzowego.
4. Chorwacja może, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, podjąć decyzję o kwotach uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane.
5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zatwierdzające płatności na mocy niniejszego artykułu, określając odpowiednie systemy wsparcia i określając poziom, do którego uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie mogą być wypłacane.

W przypadku uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich mających na celu uzupełnienie dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1, akty wykonawcze określają

▼B

również konkretne typy rolnicze lub konkretne sektory rolnictwa, o których mowa w art. 52 ust. 3, do których mogą stosować się uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub 3.

6. Warunki kwalifikowalności dotyczące uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich w odniesieniu do Chorwacji są identyczne jak warunki przyznawania wsparcia w ramach odpowiednich systemów wsparcia ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

7. Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie w odniesieniu do Chorwacji podlegają wszelkim dostosowaniom, które mogą okazać się niezbędne w związku ze zmianami w WPR. Przyznaje się je zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.

8. Chorwacja składa sprawozdanie zawierające informacje na temat środków uruchomionych celem wdrożenia uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich do dnia 30 czerwca roku następującego po ich wdrożeniu. Sprawozdanie to obejmuje co najmniej następujące elementy:

- a) wszelkie zmiany sytuacji mające wpływ na uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie;
- b) w odniesieniu do każdej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej: liczbę beneficjentów oraz łączną kwotę przyznanej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej, jak również liczbę hektarów oraz liczbę zwierząt lub innych jednostek, w odniesieniu do których przyznano tę uzupełniającą krajową płatność bezpośrednią;
- c) sprawozdanie dotyczące środków kontroli zastosowanych w odniesieniu do uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich.

*Artykuł 20***Specjalna krajowa rezerwa na rozminowywanie dla Chorwacji**

1. Począwszy od 2015 r. Chorwacja powiadamia Komisję do dnia 31 stycznia każdego roku o obszarach, które w poprzednim roku kalendarzowym zostały zidentyfikowane zgodnie z art. 57a ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i które zostały przywrócone do wykorzystania w działalności rolniczej.

Chorwacja powiadamia również Komisję o liczbie uprawnień do płatności udostępnionych rolnikom w dniu 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego, jak również o kwocie, która w tym samym dniu pozostała niewydana w specjalnej krajowej rezerwie na rozminowywanie.

W stosownych przypadkach, powiadomień, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, dokonuje się w podziale na regiony określone zgodnie z art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Dostosowując załącznik II zgodnie z art. 6 ust. 3, Komisja oblicza corocznie kwotę, którą należy dodać do kwot przeznaczonych dla Chorwacji określonych w tym załączniku w celu finansowania wsparcia przyznawanego w ramach systemów wymienionych w załączniku I dla obszarów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Kwota ta obliczana jest na podstawie danych przekazanych przez Chorwację zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz wysokości szacowanych średnich płatności bezpośrednich na hektar w Chorwacji dla danego roku.

▼B

Maksymalna kwota, jaką należy dodać zgodnie z akapitem pierwszym, na podstawie wszystkich obszarów zgłoszonych przez Chorwację zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do 2022 r., wynosi 9 600 000 EUR i podlega harmonogramowi wprowadzania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 17. Wynikające stąd roczne maksymalne kwoty określono w załączniku VII.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające udział kwoty, jaką należy dodać zgodnie z ust. 2, którą Chorwacja włącza do specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie w celu przydzielenia uprawnień do płatności dla obszarów, o których mowa w ust. 1. Udział ten oblicza się na podstawie stosunku pułapu dla systemu płatności podstawowej do krajowego pułapu określonego w załączniku II przed zwiększeniem krajowego pułapu zgodnie z ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

4. W odniesieniu do lat 2015–2022 Chorwacja stosuje specjalną krajową rezerwę na rozminowywanie do przydzielania rolnikom uprawnień do płatności na podstawie rozminowanych gruntów zadeklarowanych przez rolników w danym roku w przypadku gdy:

- a) grunty takie obejmują kwalifikujące się hektary w rozumieniu art. 32 ust. 2-5;
- b) dane grunty przywrócono do wykorzystania w działalności rolniczej w poprzednim roku kalendarzowym; oraz
- c) grunty zgłoszono Komisji zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Wartość uprawnień do płatności ustanowionych na mocy niniejszego artykułu ustalana jest na podstawie krajowej lub regionalnej średniej wartości uprawnień do płatności w roku przydziału w granicach kwoty dostępnej w granicach limitów specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie.

6. Aby móc uwzględnić konsekwencje, jakie wynikają ze zgłoszonego przez Chorwację zgodnie z niniejszym artykułem przywrócenia do wykorzystania w działalności rolniczej gruntów rozminowanych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dostosowujących kwoty określone w załączniku VI.

TYTUŁ III

SYSTEM PŁATNOŚCI PODSTAWOWEJ, SYSTEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ ORAZ POWIĄZANE PŁATNOŚCI*ROZDZIAŁ 1**System płatności podstawowej i system jednolitej płatności obszarowej*

Sekcja 1

Ustanowienie systemu płatności podstawowej*Artykuł 21***Uprawnienia do płatności**

1. Wsparcie w ramach systemu płatności podstawowej udostępnia się rolnikom, którzy:

▼B

- a) otrzymują uprawnienia do płatności na podstawie niniejszego rozporządzenia poprzez przydział zgodnie z art. 20 ust. 4, poprzez pierwszy przydział uprawnień na podstawie art. 24 lub art. 39, poprzez przydział z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych na podstawie art. 30 lub poprzez przekazanie na podstawie art. 34; lub
- b) spełniają wymogi art. 9 i posiadają, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnienia do płatności w państwie członkowskim, które zgodnie z ust. 3 zdecydowało o utrzymaniu swoich istniejących uprawnień do płatności.

2. Uprawnienia do płatności otrzymane w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 wygasają w dniu 31 grudnia 2014 r.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie, które ustanowiły system płatności jednolitych zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 lub z tytułem III rozdział 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. zdecydować o utrzymaniu istniejących uprawnień do płatności. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.

4. W odniesieniu do państw członkowskich, które podejmują decyzję, o której mowa w ust. 3, gdy liczba uprawnień do płatności, na własność lub w formie dzierżawy, ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, które rolnik posiada w ostatecznym terminie składania wniosków, który ma zostać ustalony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przekracza liczbę kwalifikujących się hektarów, które dany rolnik deklaruje w swoim wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na 2015 r. i które są w jego dyspozycji w dniu określonym przez dane państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany takiego wniosku o przyznanie pomocy, w dniu tym wygasa liczba uprawnień do płatności przekraczająca liczbę kwalifikujących się hektarów.

*Artykuł 22***Pułap dla systemu płatności podstawowej**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające dla każdego państwa członkowskiego roczne pułapy krajowe dla systemu płatności podstawowej poprzez odjęcie od rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II pułapów ustalonych zgodnie z art. 42, 47, 49, 51 i 53. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

▼M16

2. W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez

▼ **M16**

Komisję przy ustanawianiu rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu na lata kalendarzowe 2021 i 2022.

▼ **B**

3. Państwa członkowskie mogą dokonywać corocznie przeglądu swojej decyzji, o której mowa w ust. 2, i powiadamiają Komisję o każdej decyzji opartej na takim przeglądzie do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego jej stosowanie.

4. Dla każdego państwa członkowskiego i każdego roku łączna wartość wszystkich uprawnień do płatności oraz rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych jest równa odpowiedniemu rocznemu pułapowi krajowemu ustalonemu przez Komisję na podstawie ust. 1.

▼ **M12**

5. Jeżeli pułap dla państwa członkowskiego ustalony przez Komisję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu różni się od pułapu z roku poprzedniego na skutek jakiegokolwiek decyzji podjętej przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 14 ust. 1 lub 2, art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1 akapit drugi, art. 51 ust. 1 akapit drugi lub art. 53, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności, aby zapewnić zgodność z ust. 4 niniejszego artykułu.

▼ **M16**

W odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022, jeżeli pułap dla państwa członkowskiego ustanowiony przez Komisję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu różni się od pułapu z roku poprzedniego z powodu zmiany kwoty określonej w załączniku II lub w wyniku decyzji podjętej przez to państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem, art. 14 ust. 1 lub 2, art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1 lub art. 53, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności lub zmniejszenia lub podwyższenia rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, aby zapewnić zgodność z ust. 4 niniejszego artykułu.

▼ **B***Artykuł 23***Regionalny przydział pułapów krajowych**

1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. podjąć decyzję o stosowaniu systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym. W takich przypadkach państwa członkowskie określają odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i ►**C1** niedyskryminującymi ◀ kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i społeczno-ekonomiczne, ich regionalny potencjał rolniczy lub ich struktura instytucjonalna bądź administracyjna.

Państwa członkowskie stosujące art. 36 mogą podjąć decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wdrażania systemu płatności podstawowej.

2. Państwa członkowskie dzielą roczny pułap krajowy dla systemu płatności podstawowej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i ►**C1** niedyskryminującymi ◀ kryteriami.

Państwa członkowskie niestosujące art. 30 ust. 2 dokonują tego podziału po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1.

▼B

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że pułapy regionalne podlegają stopniowym zmianom rocznym zgodnie z ustanowionymi wcześniej etapami rocznymi oraz obiektywnymi i ►C1 niedyskryminującymi ◀ kryteriami, takimi jak potencjał rolniczy lub kryteria środowiskowe.

4. W zakresie niezbędnym do przestrzegania mających zastosowanie pułapów regionalnych określonych zgodnie z ust. 2 lub 3, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości uprawnień do płatności w każdym z odnośnych regionów.

5. Państwa członkowskie stosujące ust. 1 mogą podjąć decyzję o zaprzestaniu stosowania systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym, począwszy od dnia przez nie określonego.

6. Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit pierwszy powiadamiają Komisję o decyzji, o której mowa w tym akapicie, oraz o środkach podjętych w celu zastosowania ust. 2 i 3 do dnia 1 sierpnia 2014 r.

Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit drugi powiadamiają Komisję o każdej decyzji, o której mowa w tym akapicie, oraz o środkach podjętych w celu zastosowania ust. 2 i 3 do dnia 1 sierpnia danego roku.

Państwa członkowskie stosujące ust. 1 powiadamiają Komisję o każdej decyzji, o której mowa w ust. 5, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wykonywania tej decyzji.

▼M16

Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit pierwszy powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w ust. 2 i 3, na rok kalendarzowy 2021 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok kalendarzowy 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.

▼B*Artykuł 24***Pierwszy przydział uprawnień do płatności**

1. Uprawnienia do płatności przydziela się rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

- a) złożą wniosek o przydział uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej przed ostatecznym terminem składania wniosków w 2015 r., który zostanie ustalony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności; oraz
- b) byli oni uprawnieni do otrzymania płatności przed zastosowaniem wszelkich zmniejszeń lub wyłączeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy dotyczącego płatności bezpośrednich, przejściowego wsparcia krajowego lub uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 na rok 2013.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w państwach członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą przydzielić uprawnienia do płatności rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, którzy spełniają warunek przewidziany w akapicie pierwszym lit. a) i:

▼ **B**

a) którzy nie otrzymali płatności na 2013 r. w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy, o którym mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy, i którzy w dniu określonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽¹⁾ na rok składania wniosków 2013:

(i) w państwach członkowskich stosujących system płatności jednolitych:

— produkowali owoce, warzywa, ziemniaki jadalne, sadzeniaki lub rośliny ozdobne, na minimalnym obszarze wyrażonym w hektarach, jeżeli dane państwo członkowskie zdecydowało o przyjęciu takiego wymogu; lub

— uprawiali winnice; lub

(ii) w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej posiadali jedynie grunty rolne, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej, jak przewidziano w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; lub

b) którym w 2014 r. przydzielono uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z art. 41 lub 57 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; lub

c) którzy nigdy nie posiadali, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnień do płatności ustanowionych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i którzy przedstawiają możliwe do zweryfikowania dowody na to, że w dniu określonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 na rok składania wniosków 2013 zajmowali się produkcją, chowem lub uprawą produktów rolnych, w tym poprzez zbiory, dojenie, hodowlę zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów gospodarskich. Państwa członkowskie mogą ustanowić swoje własne dodatkowe obiektywne i ► **C1** niedyskryminujące ◀ kryteria kwalifikowalności w odniesieniu do tej kategorii rolników w zakresie posiadania odpowiednich umiejętności, doświadczenia lub wykształcenia.

2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności liczba uprawnień do płatności przydzielona rolnikowi w 2015 r. jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, które rolnik ten deklaruje w swoim wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na 2015 r. i które są w jego dyspozycji w dniu określonym przez dane państwo członkowskie. Dzień ten nie może przypadać później niż ustalona w tym państwie członkowskim data zmiany wniosku o przyznanie pomocy.

3. Państwa członkowskie mogą zastosować jedno lub większą liczbę ograniczeń, jak określono w ust. 4-7, w odniesieniu do liczby uprawnień do płatności, które mają być przydzielone na mocy ust. 2.

4. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że liczba uprawnień do płatności, które mają być przydzielone, jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 34 ust. 2

⁽¹⁾ Rozporządzenie komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65).

▼B

rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w 2013 r., albo liczbie kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zależnie od tego, która z tych liczb jest najniższa. W przypadku Chorwacji wykorzystywanie tej możliwości pozostaje bez uszczerbku dla przydziału uprawnień do płatności dla rozminowanych hektarów, zgodnie z art. 20 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku gdy łączna liczba kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zadeklarowanych w państwie członkowskim oznaczałaby podwyższenie o ponad 35 % łącznej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w 2009 r. lub – w przypadku Chorwacji – w 2013 r., państwa członkowskie mogą ograniczyć liczbę uprawnień do płatności, które mają być przydzielone w 2015 r., do minimalnego poziomu wynoszącego 135 % albo 145 % łącznej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2009 r. lub – w przypadku Chorwacji – do łącznej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2013 r., zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Korzystając z tej możliwości, państwa członkowskie przydzielają rolnikom zmniejszoną liczbę uprawnień do płatności. Liczbę tę oblicza się przez zastosowanie proporcjonalnego zmniejszenia dodatkowej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez każdego rolnika w 2015 r. w porównaniu z liczbą kwalifikujących się hektarów w rozumieniu art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, które rolnik ten zadeklarował w swoim wniosku o przyznanie pomocy w 2011 r. lub – w przypadku Chorwacji – w 2013 r., bez uszczerbku dla rozminowanych hektarów, w odniesieniu do których mają być przydzielone uprawnienia do płatności zgodnie z art. 20 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu – do celów ustalenia liczby uprawnień do płatności, które mają być przydzielone rolnikowi – współczynnika zmniejszenia w odniesieniu do tych kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2, na które składają się trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych, w szczególności z powodu wysokości, oraz o innych ograniczeniach naturalnych, takich jak słaba jakość gleby, nachylenie terenu i zaopatrzenie w wodę.

7. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że liczba uprawnień do płatności, które mają być przydzielone rolnikowi, jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które nie były hektarami pokrytymi winnicami w dniu ustalonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 na rok składania wniosków 2013 lub hektarami gruntów ornych pod trwałą uprawą szklarniową.

8. W przypadku sprzedaży lub dzierżawy gospodarstwa rolnego lub jego części osoby fizyczne lub prawne spełniające warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu mogą – podpisując umowę przed ostatecznym terminem składania wniosków w 2015 r., która zostanie ustalona zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – przekazać prawo do otrzymania uprawnień do płatności zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, jednemu rolnikowi lub większej ich liczbie, pod warunkiem że spełniają oni warunki określone w art. 9 niniejszego artykułu.

9. Państwo członkowskie może zdecydować o ustaleniu minimalnej wielkości przypadającej na gospodarstwo rolne, wyrażonej w kwalifikujących się hektarach, w odniesieniu do której rolnik może występować o przydział uprawnień do płatności. Ta minimalna wielkość nie może jednak być wyższa niż progi określone w art. 10 ust. 1 lit. b) w związku z ust. 2 tego artykułu.

10. Państwa członkowskie w stosownych przypadkach powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w niniejszym artykule, do dnia 1 sierpnia 2014 r.

▼B

11. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące wniosków o przydział uprawnień do płatności składanych w roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy te uprawnienia do płatności nie mogą zostać jeszcze ostatecznie ustalone i w przypadku gdy na przydział mają wpływ szczególne okoliczności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 25***Wartość uprawnień do płatności oraz ujednolicanie**

1. W 2015 r. państwa członkowskie obliczą wartość jednostkową uprawnień do płatności, dzieląc stałą wartość procentową pułapu krajowego określonego w załączniku II dla każdego odnośnego roku przez liczbę uprawnień do płatności w 2015 r. na poziomie krajowym lub regionalnym, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.

Stałą wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, oblicza się, dzieląc pułap krajowy lub regionalny dla systemu płatności podstawowej, który ma być ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na 2015 r., po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez pułap krajowy na 2015 r. określony w załączniku II. Liczba uprawnień do płatności wyrażona jest jako liczba odpowiadająca liczbie hektarów.

2. W drodze odstępstwa od metody obliczania, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o różnicowaniu wartości uprawnień do płatności w 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r., dla każdego odnośnego roku na podstawie ich początkowej wartości jednostkowej obliczonej zgodnie z art. 26.

3. Najpóźniej od roku składania wniosków 2019 wszystkie uprawnienia do płatności w danym państwie członkowskim lub – w przypadku stosowania art. 23 – w danym regionie mają jednakową wartość jednostkową.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 państwa członkowskie mogą zdecydować, że uprawnienia do płatności, których początkowa wartość jednostkowa obliczona zgodnie z art. 26, która jest niższa niż 90 % krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w roku 2019, będzie miała, najpóźniej za rok składania wniosków 2019, zwiększoną swoją wartość jednostkową co najmniej o jedną trzecią różnicy między swoją początkową wartością jednostkową a 90 % krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2019 r.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o ustaleniu wartości procentowej, o której mowa w akapicie pierwszym, na poziomie wyższym niż 90 %, lecz nie wyższym niż 100 %.

Ponadto państwa członkowskie przewidują, że – najpóźniej za rok składania wniosków 2019 – żadne uprawnienie do płatności nie będzie miało wartości jednostkowej niższej niż 60 % krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2019 r., chyba że wynikiem tego byłyby – w państwach członkowskich stosujących próg, o którym mowa w ust. 7 - maksymalny spadek przekraczający ten próg. W takich przypadkach minimalną wartość jednostkową ustala się na poziomie niezbędnym do przestrzegania tego proggu.

▼B

5. Krajową lub regionalną wartość jednostkową w 2019 r., o której mowa w ust. 4, oblicza się dzieląc stałą wartość procentową pułapu krajowego określonego w załączniku II lub pułapu regionalnego, na rok kalendarzowy 2019, przez liczbę uprawnień do płatności w 2015 r. w danym państwie członkowskim lub regionie, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r. Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 na 2015 r., po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez pułap krajowy określony w załączniku II lub przez pułap regionalny na 2015 r.

6. Pułapy regionalne, o których mowa w ust. 5, oblicza się przez zastosowanie stałej wartości procentowej do pułapu krajowego określonego w załączniku II na 2019 r. Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc odpowiednie pułapy regionalne ustalone zgodnie z art. 23 ust. 2 na rok 2015 przez pułap krajowy, który ma zostać ustalony zgodnie z art. 22 ust. 1 na 2015 r., po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 23 ust. 2 akapit drugi.

7. Aby sfinansować wzrost wartości uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 4, w przypadku uprawnień do płatności, których początkowa wartość jednostkowa jest wyższa od krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2019 r., różnica między ich początkową wartością jednostkową a ich krajową lub regionalną wartością jednostkową w 2019 r. zostanie zmniejszona na podstawie obiektywnych i ►C1 niedyskryminujących ◀ kryteriów, które mają zostać określone przez państwa członkowskie. Takie kryteria mogą obejmować ustalenie maksymalnego zmniejszenia początkowej wartości jednostkowej o 30 %.

8. Przy stosowaniu ust. 2 niniejszego artykułu, przejście od początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z art. 26 do ich ostatecznej wartości jednostkowej w 2019 r. ustalonej zgodnie z ust. 3 lub ust. 4-7 niniejszego artykułu przeprowadza się w równych etapach, począwszy od 2015 r.

Aby zapewnić zgodność ze stałą wartością procentową, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na każdy rok, dostosowuje się wartość uprawnień do płatności o początkowej wartości jednostkowej wyższej niż wartość jednostkowa krajowa lub regionalna w 2019 r.

9. W drodze odstępstwa od ust. 8 niniejszego artykułu, w przypadku gdy państwa członkowskie, które zgodnie z art. 21 ust. 3 zdecydowały o utrzymaniu istniejących uprawnień do płatności, stosują ust. 2 niniejszego artykułu, przejście od początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 5 do ich ostatecznej wartości jednostkowej w 2019 r. ustalonej zgodnie z ust. 3 lub ust. 4-7 niniejszego artykułu, przeprowadza się, w stosownych przypadkach, w etapach, o których zdecydowano na poziomie krajowym zgodnie z art. 63 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W celu zapewnienia zgodności ze stałymi wartościami procentowymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dla każdego roku, wartość wszystkich uprawnień do płatności podlega liniowemu dostosowaniu.

▼B

10. W 2015 r. państwa członkowskie poinformują rolników o wartości ich uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem oraz art. 26 i 27 dla każdego roku okresu objętego niniejszym rozporządzeniem.

▼M16

11. Po zastosowaniu dostosowania, o którym mowa w art. 22 ust. 5, państwa członkowskie, które skorzystały z odstępstwa przewidzianego w ust. 4 niniejszego artykułu, mogą zdecydować, że w przypadku uprawnień do płatności posiadanych przez rolników w dniu 31 grudnia 2019 r. o wartości niższej od krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2020 r., obliczonej zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, wartość jednostkową tych uprawnień zwiększa się do krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2020 r. Wzrost wartości oblicza się z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) metoda obliczania wzrostu wartości ustalona przez dane państwo członkowskie opiera się na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach;
- b) w celu sfinansowania wzrostu wartości zmniejsza się wartość całości lub części uprawnień do płatności posiadanych w dniu 31 grudnia 2019 r. przez rolników, na własność lub w formie dzierżawy, o wartości wyższej niż krajowa lub regionalna wartość jednostkowa w 2020 r. obliczona zgodnie z akapitem drugim; zmniejszenie to ma zastosowanie do różnicy między wartością tych uprawnień a krajową lub regionalną wartością jednostkową w 2020 r.; zastosowanie tego zmniejszenia opiera się na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach, które mogą obejmować ustalenie maksymalnej wartości obniżki.

Krajową lub regionalną wartość jednostkową w 2020 r., o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oblicza się przez podzielenie pułapu krajowego lub regionalnego dla systemu płatności podstawowej, ustalonego zgodnie z art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 na 2020 r., z wyłączeniem kwoty rezerw krajowych lub regionalnych, przez liczbę uprawnień do płatności posiadanych przez rolników w dniu 31 grudnia 2019 r. na własność lub w formie dzierżawy.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie, które skorzystały z odstępstwa przewidzianego w ust. 4 niniejszego artykułu, mogą podjąć decyzję o utrzymaniu wartości uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z tym ustępem, z zastrzeżeniem dostosowania, o którym mowa w art. 22 ust. 5.

Państwa członkowskie informują rolników we właściwym czasie o wartości ich uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z niniejszym ustępem.

12. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o dalszym stosowaniu ujednolicania poprzez zastosowanie ust. 11 w odniesieniu do danego roku.

▼B*Artykuł 26***Obliczanie początkowej wartości jednostkowej**

1. Początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o której mowa w art. 25 ust. 2, w państwach członkowskich stosujących system płatności jednolitych w roku kalendarzowym 2014 i które nie zdecydowały o utrzymaniu swoich istniejących uprawnień do płatności zgodnie z art. 21 ust. 3 ustala się zgodnie z jedną z metod określonych w ust. 2 lub 3.

▼B

2. Stała wartość procentowa płatności, które rolnik otrzymał na 2014 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 tego rozporządzenia, dzieli się przez liczbę uprawnień do płatności, które przydzielono mu na 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.

Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez kwotę płatności na rok 2014 w ramach systemu płatności jednolitych w danym państwie członkowskim lub regionie, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

3. Stałą wartość procentową wartości uprawnień, w tym szczególnych uprawnień, które rolnik posiadał w dniu złożenia swojego wniosku na 2014 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, dzieli się przez liczbę uprawnień do płatności, które przydzielono mu na 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.

Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez łączną kwotę wszystkich uprawnień, w tym uprawnień szczególnych, w danym państwie członkowskim lub regionie w 2014 r. w ramach systemu płatności jednolitych.

Na potrzeby niniejszego ustępu uważa się, że rolnik posiada uprawnienia do płatności w dniu złożenia swojego wniosku na 2014 r. w przypadku gdy uprawnienia do płatności zostały mu przydzielone lub ostatecznie przekazane przed tym dniem.

4. Państwa członkowskie, które stosują system jednolitej płatności obszarowej w roku kalendarzowym 2014, obliczają początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o której mowa w art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dzieląc stały odsetek łącznej wartości pomocy, którą rolnik otrzymał na 2014 r. w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz na mocy art. 132 i 133a tego rozporządzenia, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 tego rozporządzenia, przez liczbę uprawnień do płatności przydzielonych mu w 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.

Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w art. 30 ust. 2

▼B

niniejszego rozporządzenia, przez łączną wartość pomocy przyznanej w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 i na mocy artykułów 132 i 133a tego rozporządzenia na 2014 r. w danym państwie członkowskim lub regionie, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 tego rozporządzenia.

5. Państwa członkowskie, które stosują system płatności jednolitej w roku kalendarzowym 2014, i które zgodnie z art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zdecydowały o utrzymaniu swoich istniejących uprawnień do płatności, obliczają początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o których mowa w art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, mnożąc jednostkową wartość uprawnień przez stałą wartość procentową. Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez kwotę płatności na rok 2014 w ramach systemu płatności jednolitych w danym państwie członkowskim lub regionie, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

6. Do celów metod obliczeń przewidzianych w niniejszym artykule, o ile dane sektory nie otrzymują jakiegokolwiek dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą również uwzględnić wsparcie przyznane na rok kalendarzowy 2014 w ramach jednego systemu lub większej ich liczby zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 i art. 68 ust. 1 lit. a) i lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w odniesieniu do państw członkowskich, które stosowały system jednolitej płatności obszarowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c), art. 126, 127 i 129 tego rozporządzenia.

Państwa członkowskie, które zdecydowały o stosowaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia, mogą uwzględnić różnice między poziomem wsparcia przyznanego w roku kalendarzowym 2014 a poziomem wsparcia, które ma zostać przyznane zgodnie z tytułem IV niniejszego rozporządzenia, przy stosowaniu metody obliczania przewidzianej w niniejszym artykule, pod warunkiem że:

- a) dobrowolne wsparcie związane z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia przyznaje się sektorowi, któremu przyznano wsparcie w roku kalendarzowym 2014 zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 i art. 68 ust. 1 lit. a) i lit. b), oraz w odniesieniu do państw członkowskich, które stosowały system jednolitej płatności obszarowej, zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) oraz art. 126, 127 i 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; oraz
- b) kwota na jednostkę dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją jest niższa niż kwota na jednostkę wsparcia w 2014 r.

▼M1

Do celów metod obliczeń przewidzianych w niniejszym artykule, pod warunkiem że nie jest stosowana płatność redystrybucyjna zgodnie z art. 41, państwa członkowskie w pełni uwzględniają wsparcie udzielone na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 72a i 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

▼B*Artykuł 27***Włączenie specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie**

W przypadku Chorwacji wszelkie odniesienia w art. 25 i 26 do rezerwy krajowej odczytuje się jako obejmujące specjalną krajową rezerwę na rozminowywanie, o której mowa w art. 20.

Ponadto kwotę pochodzącą ze specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie odlicza się od pułapów systemu płatności podstawowej, o których mowa w art. 25 ust. 1, w art. 25 ust. 5 i 6 oraz w art. 26.

*Artykuł 28***Nieuzasadnione zyski**

Do celów art. 25 ust. 4-7 i art. 26, państwo członkowskie może postanowić, na podstawie obiektywnych kryteriów, że w przypadku sprzedaży lub przyznania lub wygaśnięcia całości lub części dzierżawy użytków rolnych po dacie ustalonej zgodnie z art. 35 lub art. 124 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jednak przed datą ustaloną zgodnie z art. 33 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, podwyższenie lub część podwyższenia wartości uprawnień do płatności, które zostałyby przydzielone danemu rolnikowi, zwracane jest do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, w przypadku gdy takie podwyższenie przyniosłoby rolnikowi nieuzasadnione zyski.

Takie obiektywne kryteria ustanawia się w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji; obejmują one co najmniej:

- a) minimalny okres dzierżawy; oraz
- b) część otrzymanej płatności, którą zwraca się do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych.

*Artykuł 29***Powiadomienia dotyczące wartości uprawnień do płatności i ujednolicania**

Państwa członkowskie powiadomią Komisję o każdej decyzji, o której mowa w art. 25, 26 i 28, do dnia 1 sierpnia 2014 r.

▼M16

W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 państwa członkowskie powiadomiją Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w art. 25 ust. 11 i 12, do dnia 19 lutego 2021 r.

W odniesieniu do roku kalendarzowego 2022 państwa członkowskie powiadomiją Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w art. 25 ust. 12, do dnia 1 sierpnia 2021 r.



Sekcja 2

Rezerwa krajowa i rezerwy regionalne

Artykuł 30

Ustanowienie i wykorzystywanie rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych

1. Każde państwo członkowskie ustanawia rezerwę krajową. W tym celu w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie dokonują liniowego procentowego zmniejszenia pułapu dla systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym, aby utworzyć rezerwę krajową.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 23 ust. 1 mogą ustanawiać rezerwy regionalne. W tym celu w pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie dokonują liniowego procentowego zmniejszenia odpowiedniego pułapu dla systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym, o którym mowa w art. 23 ust. 2 akapit pierwszy.
3. Zmniejszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być wyższe niż 3 %, chyba że wymagana jest wyższa wartość procentowa w celu pokrycia jakichkolwiek potrzeb związanych z przydziałem zgodnie z ust. 6 lub ust. 7 lit. a) i b) na 2015 r. lub, w odniesieniu do państw członkowskich stosujących art. 36, na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej.
4. Państwa członkowskie przydzielają uprawnienia do płatności ze swoich rezerw krajowych lub z rezerw regionalnych zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.
5. Uprawnienia do płatności, o których mowa w ust. 4, przyznaje się jedynie rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9.
6. Państwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe lub regionalne, aby przydzielać uprawnienia do płatności na zasadzie priorytetu młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą.
7. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje rezerwy krajowe lub regionalne w celu:
 - a) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, aby zapobiec porzuceniu gruntów, w tym na obszarach objętych programami restrukturyzacji lub rozwoju związanymi z odnośną formą interwencji publicznej;
 - b) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, aby zrekompenzować im określone niekorzystne warunki;
 - c) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, którzy nie mogli skorzystać z przydziału uprawnień do płatności na mocy niniejszego rozdziału na skutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych;
 - d) przydzielania, w przypadkach gdy stosują art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia uprawnień do płatności rolnikom, których liczba kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez nich w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które są w ich dyspozycji w dniu ustalonym przez dane państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż

▼ B

ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy, jest wyższa niż liczba uprawnień do płatności, na własność lub w formie dzierżawy, ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, będących w ich posiadaniu w dniu ostatecznego terminu składania wniosków, który ma być określony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

- e) liniowego trwałego podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, jeżeli odpowiednia rezerwa krajowa lub regionalna przekracza 0,5 % rocznego krajowego lub regionalnego pułapu dla systemu płatności podstawowej, pod warunkiem że pozostały dostępne wystarczające kwoty na przydziały zgodnie z ust. 6 lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz ust. 9 niniejszego artykułu;
- f) pokrycia rocznego zapotrzebowania na płatności, które mają być przyznane zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 65 ust. 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

Do celu niniejszego ustępu państwa członkowskie podejmują decyzję, którym wymienionym w nim sposobom wykorzystania nadają priorytet.

8. Stosując ust. 6 i ust. 7 lit. a), b) i d), państwa członkowskie ustalają wartość uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom na poziomie średniej wartości krajowej lub regionalnej uprawnień do płatności w roku przydziału.

Średnią wartość krajową lub regionalną oblicza się dzieląc pułap krajowy lub regionalny dla systemu płatności podstawowych ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 w odniesieniu do roku przydziału, z wyłączeniem kwoty rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, oraz – w przypadku Chorwacji - specjalnej rezerwy na rozminowywanie, przez liczbę przydzielonych uprawnień do płatności.

Państwa członkowskie ustalają etapy stopniowych rocznych zmian wartości uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, uwzględniając zmiany krajowego lub regionalnego pułapu dla systemu płatności podstawowej ustalonego zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 2, wynikające ze zmienności poziomu pułapów krajowych ustalonych w załączniku II.

▼ M16

W przypadku przydziałów z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w latach 2021 i 2022 kwotę rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, która ma zostać wyłączona zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, dostosowuje się zgodnie z art. 22 ust. 5 akapit drugi. W przypadku przydziałów z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w latach 2021 i 2022 nie stosuje się akapitu trzeciego niniejszego ustępu.

▼B

9. W przypadku gdy rolnik jest uprawniony do otrzymania uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości istniejących uprawnień na mocy ostatecznego orzeczenia sądu lub wiążącego aktu administracyjnego właściwego organu państwa członkowskiego, otrzymuje on liczbę i wartość uprawnień do płatności określone we tym orzeczeniu lub akcie w dniu, który ma być ustalony przez państwo członkowskie. Jednakże dzień ten nie może przypaść później niż ostateczny termin złożenia wniosku w ramach systemu płatności podstawowej, który następuje po dacie orzeczenia sądu lub aktu administracyjnego, z uwzględnieniem stosowania art. 32 i 33.

10. Stosując ust. 6, ust.7 lit. a) i b) oraz ust. 9, państwa członkowskie mogą przydzielić nowe uprawnienia albo zwiększyć wartość jednostkową wszystkich istniejących uprawnień danego rolnika do średniej wartości krajowej lub regionalnej.

11. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

a) „młodzi rolnicy” oznaczają rolników spełniających warunki określone w art. 50 ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, warunki, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 11;

b) „rolnicy rozpoczynający działalność rolniczą” oznaczają osoby fizyczne lub prawne, które w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej nie prowadziły żadnej działalności rolniczej w swoim własnym imieniu i na swoje własne ryzyko lub które nie sprawowały kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą. W przypadku osoby prawnej, osoba lub osoby fizyczne sprawujące kontrolę nad osobą prawną, nie prowadziły żadnej działalności rolniczej w swoim własnym imieniu i na swoje własne ryzyko ani nie sprawowały kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej przez osobę prawną. Państwa członkowskie mogą ustanowić swoje własne dodatkowe obiektywne i ►C1 niedyskryminujące ◄ kryteria kwalifikowalności w odniesieniu do tej kategorii rolników w zakresie posiadania odpowiednich umiejętności, doświadczenia lub wykształcenia.

*Artykuł 31***Uzupełnianie rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych**

1. Rezerwa krajowa lub rezerwy regionalne są uzupełniane kwotami wynikającymi z:

a) uprawnień do płatności niezapewniających prawa do płatności w ciągu dwóch kolejnych lat z powodu stosowania:

(i) art. 9;

(ii) art. 10 ust. 1; lub

(iii) art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;

▼B

- b) liczby uprawnień do płatności odpowiadającej łącznej liczbie uprawnień do płatności, które nie zostały aktywowane przez rolników zgodnie z art. 32 niniejszego rozporządzenia w okresie dwóch kolejnych lat, z wyjątkiem przypadków gdy ich aktywacja została uniezwolniona wskutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych; ustalając, które z uprawnień posiadanych przez rolnika, na własność lub w formie dzierżawy, zwraca się do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, na zasadzie priorytetu uwzględnia się uprawnienia o najniższej wartości;
- c) uprawnień do płatności zwróconych dobrowolnie przez rolników;
- d) stosowania art. 28 niniejszego rozporządzenia;
- e) nienależnie przydzielonych uprawnień do płatności zgodnie z art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;
- f) liniowego zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym w przypadku gdy rezerwa krajowa lub rezerwy regionalne nie wystarczają do uwzględnienia przypadków, o których mowa w art. 30 ust. 9 niniejszego rozporządzenia;

▼M9

- g) w przypadku gdy państwa członkowskie uznają to za niezbędne, z liniowego zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, aby uwzględnić przypadki, o których mowa w art. 30 ust. 6 niniejszego rozporządzenia. Ponadto państwa członkowskie korzystające już z tego liniowego zmniejszenia mogą w tym samym roku zastosować również liniowe zmniejszenie wartości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, aby uwzględnić przypadki, o których mowa w art. 30 ust. 7 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia;

▼B

- h) stosowania art. 34 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące zwrotu nieaktywowanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

Sekcja 3

Wdrożenie systemu płatności podstawowej*Artykuł 32***Aktywacja uprawnień do płatności**

1. Wsparcie w ramach systemu płatności podstawowej przyznaje się rolnikom po aktywacji – w formie zgłoszenia zgodnie z art. 33 ust. 1 – uprawnienia do płatności na kwalifikujący się hektar w państwie członkowskim, w którym przydzielono uprawnienie. Aktywowane uprawnienia do płatności zapewniają prawo do rocznej płatności określonych w nich kwot, bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszania płatności zgodnie z art. 11 oraz liniowych zmniejszeń zgodnie z art. 7, art. 51 ust. 2 i art. 65 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia oraz dla stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼B

2. Do celów niniejszego tytułu „kwalifikujący się hektar” oznacza:

- a) wszelkie użytki rolne gospodarstwa rolnego, w tym obszary, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej w państwach członkowskich przystępujących do Unii w dniu 1 maja 2004 r., które w momencie przystąpienia zdecydowały się na stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej, wykorzystywane do prowadzenia działalności rolniczej lub – w przypadku gdy obszar wykorzystuje się także do prowadzenia działalności pozarolniczej – wykorzystywane w przeważającym zakresie do prowadzenia działalności rolniczej; lub
- b) każdy obszar, który zapewnił rolnikowi prawo do płatności w 2008 r. w ramach systemu płatności jednolitych lub systemu jednolitej płatności obszarowej określonych, odpowiednio, w tytule III oraz IVa rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i który:
 - (i) nie jest już zgodny z definicją „kwalifikującego się hektara” na mocy lit. a) w wyniku wdrożenia dyrektywy 92/43/EWG, dyrektywy 2000/60/WE oraz dyrektywy 2009/147/WE;
 - (ii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, jest zalesiony zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 lub art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub w ramach systemu krajowego, którego warunki są zgodne z art. 43 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013; lub
 - (iii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, jest obszarem odłogowanym zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

3. Do celów ust. 2 lit. a):

- a) w przypadku gdy użytki rolne gospodarstwa rolnego wykorzystywane są także do prowadzenia działalności pozarolniczej, obszar ten uznaje się za wykorzystywany głównie do prowadzenia działalności rolniczej, pod warunkiem że jej prowadzenie nie jest znacząco utrudnione przez intensywność, charakter, okres trwania i harmonogram działalności pozarolniczej;
- b) państwa członkowskie mogą sporządzić wykaz obszarów, które są wykorzystywane głównie do prowadzenia działalności pozarolniczej.

Państwa członkowskie ustanawiają kryteria wykonania niniejszego ustępu na swoim terytorium.

4. Obszary uznaje się za kwalifikujące się hektary jeśli są one zgodne z definicją kwalifikującego się hektara przez cały rok kalendarzowy, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych.

5. Do celów określenia „kwalifikującego się hektara” państwa członkowskie, które podjęły decyzję, o której mowa w art. 4 ust. 2 akapit drugi, mogą stosować współczynnik zmniejszenia, aby przekształcić dane hektary w „kwalifikujące się hektary”.

▼B

6. Obszary wykorzystywane do produkcji konopi stanowią kwalifikujące się hektary tylko jeżeli stosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,2 % tetrahydrokanabinolu.

*Artykuł 33***Zadeklarowanie kwalifikujących się hektarów**

1. Do celów aktywacji uprawnień do płatności przewidzianej w art. 32 ust. 1 rolnik zgłasza działki, które odpowiadają kwalifikującym się hektarom powiązany z każdym uprawnieniem do płatności. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych zgłoszone działki muszą pozostawać w dyspozycji rolnika w dniu ustalonym przez państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Państwa członkowskie mogą w należycie uzasadnionych okolicznościach zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem że zachowa on liczbę hektarów odpowiadającą co najmniej jego uprawnieniom do płatności oraz przestrzega warunków przyznawania płatności w ramach systemu płatności podstawowej dla danego obszaru.

*Artykuł 34***Przekazywanie uprawnień do płatności**

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane jedynie rolnikowi, który jest uprawniony do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9, prowadzącemu działalność w tym samym państwie członkowskim, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Uprawnienia do płatności, w tym w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, mogą być aktywowane jedynie w państwie członkowskim, w którym zostały przydzielone.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 23 ust. 1, uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub aktywowane jedynie w tym samym regionie, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Uprawnienia do płatności, także w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, mogą być aktywowane jedynie w regionie, w którym zostały przydzielone.

3. Państwa członkowskie, które nie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 23 ust. 1 mogą zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub aktywowane jedynie w tym samym regionie, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Regiony takie określa się na odpowiednim poziomie terytorialnym zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłócenia rynku i konkurencji.

▼B

4. W przypadku gdy uprawnienia do płatności są przekazane bez gruntów, państwa członkowskie, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa unijnego, mogą podjąć decyzję o zwrocie części przekazanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych lub o zmniejszeniu ich wartości jednostkowej na korzyść rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych. Takie zmniejszenie można zastosować do jednego lub większej liczby rodzajów przekazania.
5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy regulujące powiadamianie organów krajowych przez rolników o przekazaniu uprawnień do płatności oraz terminy, w których należy dokonywać takiego powiadamiania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 35***Przekazane uprawnienia**

1. W celu zagwarantowania pewności prawa i wyjaśnienia szczególnych sytuacji, które mogą zaistnieć podczas stosowania systemu płatności podstawowej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących:
 - a) przepisów odnoszących się do kwalifikowalności i dostępu rolników do systemu płatności podstawowej w przypadku dziedziczenia i przewidzianego dziedziczenia, dziedziczenia w trakcie dzierżawy, zmiany statusu prawnego lub nazwy, przekazania uprawnień do płatności, połączenia lub podziału gospodarstwa rolnego oraz w przypadku stosowania klauzuli umownej, o której mowa w art. 24 ust. 8;
 - b) przepisów odnoszących się do obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności lub podwyższenia bądź zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w związku z przydziałem uprawnień do płatności na podstawie któregośkolwiek przepisu niniejszego tytułu, w tym:
 - (i) możliwości określania tymczasowej wartości i liczby uprawnień do płatności lub tymczasowego zwiększenia uprawnień do płatności przydzielonych na podstawie wniosku rolnika,
 - (ii) warunków ustalania tymczasowej i ostatecznej wartości oraz liczby uprawnień do płatności,
 - (iii) przypadków, w których umowa sprzedaży lub umowa dzierżawy może mieć wpływ na przydział uprawnień do płatności;
 - c) przepisów odnoszących się do ustanawiania i obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych;
 - d) przepisów odnoszących się do zmiany wartości jednostkowej uprawnień do płatności w przypadku ułamkowych części uprawnień oraz w przypadku przeniesienia uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 34 ust. 4;
 - e) kryteriów stosowania możliwości przewidzianych w art. 24 ust. 1 akapit trzeci lit. a), b) i c);

▼B

- f) kryteriów stosowania ograniczeń w odniesieniu do liczby przydzielanych uprawnień do płatności zgodnie z art. 24 ust. 4-7;
- g) kryteriów przydziału uprawnień do płatności zgodnie z art. 30 ust. 6 i 7;
- h) kryteriów ustalania współczynnika zmniejszenia, o którym mowa w art. 32 ust. 5.

2. Aby zapewnić należyte zarządzanie uprawnieniami do płatności, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące treści zgłoszenia i wymogów dotyczących aktywacji uprawnień do płatności.

3. W celu ochrony zdrowia publicznego Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających przepisy uzależniające przyznanie płatności od wykorzystania kwalifikowanego materiału siewnego określonych odmian konopi oraz ustanawiających procedurę określania odmian konopi i weryfikacji zawartości tetrahydrokanabinolu w konopiach, o której mowa w art. 32 ust. 6.

Sekcja 4

System jednolitej płatności obszarowej*Artykuł 36***System jednolitej płatności obszarowej**

1. Państwa członkowskie stosujące w 2014 r. system jednolitej płatności obszarowej ustanowiony w tytule V rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 mogą zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu zdecydować o kontynuowaniu stosowania tego systemu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r. Do dnia 1 sierpnia 2014 r. powiadamiają one Komisję o swojej decyzji i o dacie zakończenia stosowania tego systemu.

Przez okres stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej do tych państw członkowskich nie stosuje się sekcji 1, 2 i 3 niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 23 ust. 1 akapit drugi, art. 23 ust. 6 i art. 32 ust. 2-6.

▼M16

Państwa członkowskie stosujące w 2020 r. system jednolitej płatności obszarowej nadal stosują ten system po dniu 31 grudnia 2020 r.

▼B

2. Jednolita płatność obszarowa przyznawana jest w ujęciu rocznym do każdego kwalifikującego się hektara zadeklarowanego przez rolnika zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Jest ona obliczana każdego roku poprzez podzielenie rocznej puli środków finansowych ustanowionej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie, które zdecydują o stosowaniu art. 38 niniejszego rozporządzenia najpóźniej od dnia 1 stycznia 2018 r., mogą wykorzystywać w okresie stosowania tego artykułu, do 20 % rocznej puli środków finansowych, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, aby zróżnicować jednolitą płatność obszarową na hektar.

▼ B

Korzystając z takiej możliwości uwzględniają one wsparcie przyznane na rok kalendarzowy 2014 w ramach jednego systemu lub większej ich liczby zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 126, 127 i 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Cypr może różnicować pomoc z uwzględnieniem sektorowych pul środków finansowych określonych w załączniku XVIIa do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zmniejszonych o wszelką pomoc przyznaną temu samemu sektorowi zgodnie z art. 37 niniejszego rozporządzenia.

▼ M1

W celu zróżnicowania systemu jednolitej płatności obszarowej, oraz pod warunkiem że nie jest stosowana płatność redystrybucyjna zgodnie z art. 41, państwa członkowskie w pełni uwzględniają wsparcie udzielone na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

▼ B

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające dla każdego państwa członkowskiego roczne pułapy krajowe dla systemu jednolitej płatności obszarowej poprzez odjęcie od rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II pułapów ustalonych zgodnie z art. 42, 47, 49, 51 i 53. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

▼ M16

W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez Komisję przy określaniu rocznego pułapu krajowego dla systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2018 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w każdym roku kalendarzowym począwszy od 2018 r. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu na lata kalendarzowe 2021 i 2022.

▼ M9

Państwa członkowskie mogą corocznie dokonywać przeglądu swojej decyzji, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, oraz powiadamiają Komisję o każdej decyzji podjętej na podstawie takiego przeglądu do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rozpoczęcie jej stosowania.

▼ B

5. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych hektary, o których mowa w ust. 2, muszą pozostawać w posiadaniu rolnika w dniu ustalonym przez państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy, o której mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do kwalifikowalności i dostępu rolników do systemu jednolitej płatności obszarowej.

▼B*Artykuł 37***Przejęciowe wsparcie krajowe**

1. Państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 36 mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2015–2020.

▼M16

Państwa członkowskie przyznające przejściowe wsparcie krajowe w latach 2015–2020 mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2021 i 2022.

▼B

2. Przejściowe wsparcie krajowe może zostać przyznane rolnikom z sektorów, dla których to wsparcie lub – w przypadku Bułgarii i Rumunii – uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie, zostały przyznane w 2013 r.

3. Warunki przyznania przejściowego wsparcia krajowego są identyczne do tych, które zostały zatwierdzone dla przyznawania płatności zgodnie z art. 132 ust. 7 lub art. 133a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do 2013 r., z wyjątkiem zmniejszenia płatności wynikającego z zastosowania art. 132 ust. 2 w związku z art. 7 i 10 tego rozporządzenia.

4. Łączna kwota przejściowego wsparcia krajowego, która może zostać przyznana rolnikom w którymkolwiek z sektorów, o których mowa w ust. 2, ograniczona jest następującą wartością procentową sektorowych pul środków finansowych zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 132 ust. 7 lub art. 133a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w 2013 r.:

— 75 % w 2015 r.,

— 70 % w 2016 r.,

— 65 % w 2017 r.,

— 60 % w 2018 r.,

— 55 % w 2019 r.,

▼M16

— 50 % w 2020 r., 2021 r. i 2022 r.

▼B

W przypadku Cypru ta wartość procentowa obliczana jest na podstawie sektorowych pul środków finansowych określonych w załączniku XVIIa do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

5. Ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do Cypru.

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji, o której mowa w ust. 1, do dnia 31 marca każdego roku. Powiadomienie zawiera następujące informacje:

a) sektorową pulę środków finansowych;

b) w stosownych przypadkach maksymalną stawkę przejściowego wsparcia krajowego.

7. Państwa członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów i w granicach limitów ustalonych zgodnie z ust. 4, o kwotach przejściowego wsparcia krajowego, które mają zostać przyznane.



Sekcja 5

Stosowanie systemu płatności podstawowej w państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 38

Wprowadzenie systemu płatności podstawowej w państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej

O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, niniejszy tytuł stosuje się do państw członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej przewidziany w niniejszym rozdziale sekcja 4.

Art. 24-29 nie mają zastosowania do tych państw członkowskich.

Artykuł 39

Pierwszy przydział uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności przydziela się rolnikom, którzy są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

- a) złożą wniosek o przydział uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej przed ostatecznym terminem składania wniosków, który ma być określony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych; oraz
- b) byli uprawnieni do otrzymywania płatności przed zastosowaniem jakichkolwiek zmniejszeń lub wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy w ramach płatności bezpośrednich lub przejściowego wsparcia krajowego lub uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 na 2013 r.

Państwa członkowskie mogą przydzielić uprawnienia do płatności rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, którzy spełniają warunek przewidziany w akapicie pierwszym lit. a) i którzy za 2013 r. nie otrzymali płatności w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, i którzy do dnia określonego przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w roku składania wniosków 2013 posiadali jedynie grunty rolne, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymane w dobrej kulturze rolnej, jak przewidziano w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych liczba uprawnień do płatności przydzielonych rolnikowi w pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, które rolnik deklaruje w swoim wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit

▼B

pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej i które są w jego posiadaniu w dniu ustalonym przez dane państwo członkowskie. Data ta nie może być późniejsza niż ustalona w tym państwie członkowskim data zmiany wniosku o przyznanie pomocy.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających dalsze przepisy dotyczące wprowadzenia systemu płatności podstawowej w państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące wniosków o przydział uprawnień do płatności składanych w roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy te uprawnienia do płatności nie mogą być jeszcze ostatecznie ustalone i w przypadku gdy na przydział mają wpływ szczególne okoliczności.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 40***Wartość uprawnień do płatności**

1. W pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie obliczają wartość jednostkową uprawnień do płatności dzieląc stałą wartość procentową pułapu krajowego ustalonego w załączniku II dla każdego odnośnego roku przez liczbę uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych.

Stałą wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym oblicza się dzieląc pułap krajowy lub regionalny dla systemu płatności podstawowej, który ma być ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez pułap krajowy określony w załączniku II w odniesieniu do pierwszego roku stosowania systemu płatności podstawowej. Liczba uprawnień do płatności odpowiada liczbie hektarów.

►C1 2. W drodze odstępstwa od metody obliczania, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o różnicowaniu wartości uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub ◀ rezerw regionalnych, dla każdego odnośnego roku, na podstawie ich początkowej wartości jednostkowej.

3. Początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o której mowa w ust. 2, ustala się dzieląc stałą wartość procentową łącznej wartości pomocy, z wyłączeniem pomocy na podstawie art. 41, 43, 48 i 50 oraz tytułu IV niniejszego rozporządzenia, którą rolnik otrzymał zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na rok kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający wdrożenie systemu płatności podstawowej, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przez

▼B

liczbę uprawnień do płatności przydzielonych temu rolnikowi w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych.

Tę stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap dla systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez łączną wartość pomocy, z wyłączeniem pomocy na podstawie art. 41, 43, 48 i 50 oraz tytułu IV niniejszego rozporządzenia, przyznanej na rok kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający wdrożenie systemu płatności podstawowej w danym państwie członkowskim lub regionie, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

4. Stosując ust. 2, państwa członkowskie, działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa unijnego, dążą do zbliżenia wartości uprawnień do płatności na poziomie krajowym lub regionalnym. W tym celu do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego wdrożenie systemu płatności podstawowej państwa członkowskie określają działania, jakie należy podjąć, oraz metodę obliczania, która będzie stosowana, oraz powiadamiają o nich Komisję. Działania te obejmują stopniowe roczne zmiany początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności, o której mowa w ust. 3, zgodnie z obiektywnymi i ►C1 niedyskryminującymi ◄ kryteriami, począwszy od pierwszego roku stosowania systemu płatności podstawowej.

W pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie informują rolników o wartości ich uprawnień obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem dla każdego roku w okresie objętym niniejszym rozporządzeniem.

5. Do celów ust. 3, na podstawie obiektywnych kryteriów, państwo członkowskie może zdecydować, że w odniesieniu do sprzedaży lub przyznania lub wygaśnięcia całości lub części dzierżawy użytków rolnych po dacie ustalonej zgodnie z art. 36 ust. 5, ale przed datą ustaloną zgodnie z art. 33 ust. 1, podwyższenie lub część podwyższenia wartości uprawnień do płatności, które zostałyby przydzielone danemu rolnikowi, zwracane jest do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, jeżeli takie zwiększenie przyniosłoby danemu rolnikowi nieuzasadnione zyski.

Takie obiektywne kryteria ustanawia się w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć zakłócenia rynku i konkurencji; obejmują one co najmniej:

a) minimalny okres dzierżawy;

b) część otrzymanej płatności, która ma być zwrócona do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych.

▼ B

ROZDZIAŁ 2

Płatność redystrybucyjna

Artykuł 41

Przepisy ogólne**▼ M16**

1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia każdego roku podjąć decyzję o przyznaniu, od kolejnego roku, corocznej płatności rolnikom, którzy są uprawnieni do otrzymywania płatności w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcje 1, 2, 3 i 5, lub w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcja 4 („płatność redystrybucyjna”). Państwa członkowskie mogą podjąć taką decyzję do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022. Państwa członkowskie, które już stosują płatność redystrybucyjną, mogą dokonać przeglądu swojej decyzji o przyznaniu takiej płatności lub przeglądu szczegółów systemu do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji we właściwym terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

▼ B

2. Państwa członkowskie, które zdecydowały o stosowaniu systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym zgodnie z art. 23, mogą stosować płatność redystrybucyjną na poziomie regionalnym.

3. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszenia płatności zgodnie z art. 11, liniowych zmniejszeń, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, płatność redystrybucyjna przydzielana jest co roku po aktywowaniu przez rolnika uprawnień do płatności lub, w państwach członkowskich stosujących art. 36 niniejszego rozporządzenia, po zadeklarowaniu przez rolnika kwalifikujących się hektarów.

4. Płatność redystrybucyjna obliczana jest co roku przez państwa członkowskie poprzez pomnożenie liczby, która ma być ustalona przez państwo członkowskie i która nie może przekraczać 65 % średniej krajowej lub regionalnej płatności na hektar, przez liczbę uprawnień do płatności aktywowanych przez rolnika zgodnie z art. 33 ust. 1 lub przez liczbę kwalifikowalnych hektarów zadeklarowanych przez rolnika zgodnie z art. 36 ust. 2. Liczba takich uprawnień do płatności lub hektarów nie może przekraczać wielkości maksymalnej, która ma być ustalona przez państwa członkowskie i która nie może przekraczać 30 hektarów lub średniej wielkości gospodarstwa rolnego określonej w załączniku VIII, jeżeli ta średnia wielkość przekracza 30 hektarów w danym państwie członkowskim.

5. O ile maksymalne limity ustalone w ust. 4 są przestrzegane, państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie krajowym gradację w odniesieniu do liczby hektarów ustalonej zgodnie z tym ustępem, która będzie stosowana w ten sam sposób do wszystkich rolników.

6. Średnia krajowa płatność na hektar, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie krajowego pułapu ustalonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 w 2015 r.

▼B

Średnia regionalna płatność na hektar, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, ustalana jest przez państwa członkowskie na podstawie części pułapu krajowego ustalonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 w 2015 r. w danym regionie. Dla każdego regionu część tę oblicza się dzieląc odpowiedni regionalny pułap ustalony zgodnie z art. 23 ust. 2 przez krajowy pułap ustalony zgodnie z art. 22 ust. 1, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 w przypadku gdy nie stosuje się ust. 2 tego artykułu.

►C1 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby rolnicy, w odniesieniu do których ustalono, że po dniu 18 października 2011 r. podzieliли swoje gospodarstwo rolne wyłącznie w celu skorzystania z płatności redystrybucyjnej, nie uzyskali jakichkolwiek korzyści przewidzianych w niniejszym rozdziale. ◀ Ma to również zastosowanie do rolników, których gospodarstwa rolne są wynikiem takiego podziału.

8. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować maksymalną liczbę uprawnień do płatności lub hektarów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.

*Artykuł 42***Przepisy finansowe**

1. W celu sfinansowania płatności redystrybucyjnej, państwa członkowskie mogą zdecydować do dnia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, o wykorzystaniu do 30 % rocznego pułapu krajowego ustalonego w załączniku II. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.

▼M16

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wartościach procentowych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

▼B

2. Na podstawie wartości procentowej pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze określające odpowiednie pułapy dla płatności redystrybucyjnej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*ROZDZIAŁ 3****Płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska****Artykuł 43***Przepisy ogólne**

1. Na wszystkich kwalifikujących się hektarach w rozumieniu art. 32 ust. 2-5 rolnicy uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności

▼B

podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej muszą przestrzegać praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub praktyk równoważnych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska są następujące:

- a) dywersyfikacja upraw;
- b) utrzymywanie istniejących trwałych użytków zielonych; oraz
- c) utrzymywanie na użytkach rolnych obszaru proekologicznego.

3. Praktyki równoważne obejmują praktyki podobne, które skutkują równoważnym lub większym poziomem korzyści dla klimatu i środowiska w porównaniu do jednej lub kilku praktyk, o których mowa w ust. 2. Te praktyki równoważne oraz praktyka lub praktyki, o których mowa w ust. 2, którym są one równoważne, wymienione są w załączniku IX i są objęte:

- a) zobowiązaniami podjętymi zgodnie z art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 albo art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- b) krajowymi lub regionalnymi systemami certyfikacji środowiskowej, w tym systemami certyfikacji przestrzegania prawodawstwa krajowego w zakresie środowiska, wykraczającymi poza odpowiednie normy obowiązkowe ustanowione zgodnie z tytułem VI rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które zmierzają do osiągnięcia celów odnoszących się do jakości gleby i wody, różnorodności biologicznej, zachowania krajobrazu oraz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej. Te systemy certyfikacji mogą obejmować praktyki wymienione w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia, praktyki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub połączenie tych praktyk.

4. Praktyki równoważne, o których mowa w ust. 3, nie mogą być przedmiotem podwójnego finansowania.

5. Państwa członkowskie mogą zdecydować, w tym w stosownych przypadkach na poziomie regionalnym, o ograniczeniu wyboru przez rolników możliwości, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b).

6. Państwa członkowskie mogą zdecydować, w tym w stosownych przypadkach na poziomie regionalnym, że rolnicy wykonują wszystkie swoje odnośne obowiązki w ramach ust. 1 zgodnie z krajowymi lub regionalnymi systemami certyfikacji środowiskowej, o których mowa w ust. 3 lit. b).

7. Z zastrzeżeniem decyzji państw członkowskich, o których mowa w ust. 5 i 6, rolnik może przestrzegać jednej lub kilku praktyk, o których mowa w ust. 3 lit. a), tylko jeżeli praktyki te w pełni zastępują odnośną praktykę lub praktyki, o których mowa w ust. 2. Rolnik może wykorzystać systemy certyfikacji, o których mowa w ust. 3 lit. b), tylko jeżeli obejmują one cały obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

▼B

8. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w ust. 5 i 6, oraz o poszczególnych zobowiązaniach lub systemach certyfikacji, które zamierzają stosować jako praktyki równoważne w rozumieniu ust. 3.

Komisja ocenia, czy praktyki zawarte w poszczególnych zobowiązaniach lub systemach certyfikacji są objęte wykazem w załączniku IX, a jeżeli uzna, że tak nie jest, powiadamia państwa członkowskie w drodze aktu wykonawczego przyjętego bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub 3. W przypadku gdy Komisja powiadomi państwo członkowskie, że praktyki te nie są objęte wykazem w załączniku IX, to państwo członkowskie nie może uznać za praktyki równoważne w rozumieniu ust. 3 niniejszego artykułu poszczególnych zobowiązań lub systemów certyfikacji, których dotyczy powiadomienie Komisji.

9. Bez uszczerbku dla ust. 10 i 11 niniejszego artykułu, dla stosowania dyscypliny finansowej oraz zmniejszeń liniowych zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, państwa członkowskie przyznają płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, rolnikom, którzy przestrzegają praktyk, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, które mają w ich przypadku zastosowanie, oraz w zakresie, w jakim rolnicy ci przestrzegają art. 44, 45 i 46 niniejszego rozporządzenia.

Płatność ta stanowi płatność roczną na kwalifikujący się hektar zadeklarowany zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, której kwotę oblicza się rocznie, dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 47 przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 w danym państwie członkowskim lub regionie.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego państwa członkowskie, które podjęły decyzję o zastosowaniu art. 25 ust. 2, mogą zadecydować o przyznaniu płatności, o której mowa w niniejszym ustępie, w postaci wielkości procentowej łącznej sumy uprawnień do płatności, które rolnik aktywował zgodnie z art. 33 ust. 1 na każdy odpowiedni rok.

Dla każdego roku i każdego państwa członkowskiego lub regionu tę wielkość procentową oblicza się dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 47 przez łączną wartość wszystkich uprawnień do płatności aktywowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 w danym państwie członkowskim lub regionie.

10. Rolnicy, których gospodarstwa rolne są w całości lub częściowo położone na obszarach objętych dyrektywami 92/43/EWG, 2000/60/WE lub 2009/147/WE, są uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale, pod warunkiem że przestrzegają praktyk, o których mowa w niniejszym rozdziale, w zakresie, w jakim praktyki te są w danym gospodarstwie rolnym zgodne z celami tych dyrektyw.

11. Rolnicy spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego są tym samym uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale.

▼B

Akapit pierwszy ma zastosowanie jedynie do jednostek gospodarstwa rolnego wykorzystywanych do produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70 w celu:

- a) dodania praktyk równoważnych do wykazu w załączniku IX;
- b) ustanowienia odpowiednich wymogów mających zastosowanie do krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji, o których mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu, w tym poziomu gwarancji, jakie systemy te mają zapewniać;
- c) ustanowienia szczegółowych zasad obliczania kwoty, o której mowa w art. 28 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w odniesieniu do praktyk, o których mowa w sekcji I pkt 3 i 4 oraz w sekcji III pkt 7 załącznika IX do niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dalszych praktyk równoważnych dodanych do tego załącznika zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, w odniesieniu do których potrzebne jest specyficzne obliczenie, aby uniknąć podwójnego finansowania.

13. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedury powiadomień, w tym harmonogram ich przedkładania, oraz oceny przeprowadzanej przez Komisję, o których mowa w ust. 8. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 44***Dywersyfikacja upraw**

1. W przypadku gdy grunty orne rolnika obejmują od 10 do 30 hektarów i nie są w całości objęte uprawami rosnącymi pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego, na gruntach tych muszą występować co najmniej dwie różne uprawy. Uprawa główna nie może zajmować więcej niż 75 % tych gruntów ornych.

W przypadku gdy grunty orne rolnika obejmują więcej niż 30 hektarów i nie są w całości objęte uprawami rosnącymi pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego, na gruntach tych muszą występować co najmniej trzy różne uprawy. Uprawa główna nie może zajmować więcej niż 75 % tych gruntów ornych, a dwie uprawy główne łącznie nie mogą zajmować więcej niż 95 % tych gruntów ornych.

▼M9

2. Bez uszczerbku dla liczby upraw wymaganych zgodnie z ust. 1, maksymalne progi, które są w nim określone, nie mają zastosowania do gospodarstw rolnych, w których trawy lub inne zielne rośliny pastewne lub grunt ugorowany lub grunt objęty uprawami rosnącymi pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego zajmują więcej niż 75 % gruntów ornych. W takich przypadkach główna uprawa na pozostałych gruntach ornych nie może zajmować więcej niż 75 % tego pozostałego gruntu ornego, z wyjątkiem przypadku, gdy ten pozostały obszar jest pokryty trawami lub innymi zielnymi roślinami pastewnymi lub stanowi grunt ugorowany.

▼ B

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do gospodarstw rolnych:

▼ M9

- a) w których więcej niż 75 % gruntów ornych jest wykorzystywanych do produkcji traw lub innych zielnych roślin pastewnych, jest wykorzystywanych do uprawy roślin strączkowych, jest ugorowanych lub jest objętych połączeniem tych zastosowań;
- b) w których więcej niż 75 % kwalifikującej się powierzchni użytków rolnych jest trwałymi użytkami zielonymi, jest wykorzystywanych do produkcji traw lub innych zielnych roślin pastewnych lub do upraw rosnących pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego, lub jest objętych połączeniem tych zastosowań;

▼ B

- c) w których więcej niż 50 % obszarów w ramach zadeklarowanych gruntów ornych nie zostało zadeklarowanych przez rolnika w jego wniosku o pomoc za poprzedni rok oraz, na podstawie porównania geoprzestrzennych wniosków o pomoc, wszystkie grunty orne uprawiane są przy wykorzystaniu innej uprawy w porównaniu z uprawą w poprzednim roku kalendarzowym;
- d) które są położone na obszarach na północ od 62. równoleżnika lub niektórych obszarach przyległych. W przypadku gdy grunty orne takich gospodarstw rolnych obejmują więcej niż 10 hektarów, na gruntach tych muszą występować co najmniej dwie różne uprawy, a żadna z tych upraw nie może przekraczać 75 % gruntów ornych, chyba że uprawa główna to trawy lub inne pastewne rośliny zielne lub grunty ugorowane.

4. Do celów niniejszego artykułu „uprawa” oznacza:

- a) uprawę dowolnego z różnych rodzajów zdefiniowanych w klasyfikacji botanicznej upraw;
- b) uprawę dowolnego gatunku w przypadku *Brassicaceae*, *Solanaceae* i *Cucurbitaceae*;
- c) grunt ugorowany;
- d) trawę lub inne pastewne rośliny zielne.

▼ M9

Uprawy ozime i uprawy jare uznaje się za uprawy odrębne, nawet jeżeli należą do tego samego rodzaju. *Triticum spelta* uznaje się za uprawę odrębną od upraw należących do tego samego rodzaju.

▼ B

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70 w celu:

- a) uznawania innych rodzajów i gatunków niż te, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu; oraz
- b) ustanawiania przepisów dotyczących stosowania dokładnego obliczenia udziału różnych upraw.

*Artykuł 45***Trwale użytki zielone**

1. Państwa członkowskie wyznaczają trwałe użytki zielone, które są wrażliwe pod względem środowiskowym na obszarach objętych dyrektywami 92/43/EWG lub 2009/147/WE, w tym na glebach torfowych i terenach podmokłych znajdujących się na tych obszarach, i które wymagają ścisłej ochrony, aby spełnić cele tych dyrektyw.

Państwa członkowskie mogą w celu zapewnienia ochrony wartościowych pod względem środowiskowym trwałych użytków zielonych zdecydować o wyznaczeniu dalszych obszarów wrażliwych pod względem środowiskowym położonych poza obszarami objętymi dyrektywami 92/43/EWG lub 2009/147/WE, w tym trwałych użytków zielonych na glebach zasobnych w węgiel.

Rolnicy nie mogą przekształcać ani zaorywać trwałych użytków zielonych położonych na obszarach wyznaczonych przez państwa członkowskie na podstawie akapitu pierwszego oraz, w stosownych przypadkach, akapitu drugiego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby stosunek obszarów trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych zadeklarowanych przez rolników zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 nie zmniejszył się o więcej niż 5 % w porównaniu ze wskaźnikiem referencyjnym ustanowionym przez państwa członkowskie w 2015 r., będącym wynikiem dzielenia powierzchni trwałych użytków zielonych, o którym mowa w akapicie drugim lit. a) niniejszego ustępu, przez całkowitą powierzchnię użytków rolnych, o której mowa w lit. b) tego akapitu.

Do celów ustanowienia wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w akapicie pierwszym:

- a) „powierzchnia trwałych użytków zielonych” oznacza grunt, na którym występują trwałe użytki zielone zadeklarowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 w 2012 r. lub w 2013 r. w przypadku Chorwacji, przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału, a także obszary trwałych użytków zielonych zadeklarowane w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału, który nie został zadeklarowany jako grunt pod pastwiska trwałe w 2012 r. lub w 2013 r. przypadku Chorwacji;
- b) „całkowita powierzchnia użytków rolnych” oznacza powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału.

Wskaźnik referencyjny trwałych użytków zielonych jest ponownie obliczany w przypadkach, gdy rolnicy podlegający obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału mają obowiązek ponownego przekształcenia gruntu w trwałe użytki zielone w 2015 r. lub w 2016 r. zgodnie z art. 93 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. W takich przypadkach, obszary te dodaje się do powierzchni trwałych użytków zielonych, o których mowa w akapicie drugim lit. a) niniejszego ustępu.

Wskaźnik trwałych użytków zielonych ustanawia się każdego roku na podstawie obszarów zadeklarowanych przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału dla tego roku zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 1306/2013.

▼B

Obowiązek w ramach niniejszego ustępu ma zastosowanie na poziomie krajowym, regionalnym lub na odpowiednim poziomie podregionalnym. Państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu obowiązku utrzymywania trwałych użytków zielonych na poziomie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia, aby wskaźnik trwałych użytków zielonych nie zmniejszył się o więcej niż 5 %. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji do dnia 1 sierpnia 2014 r.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wskaźniku referencyjnym oraz o wskaźniku, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. W przypadku stwierdzenia, że wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, zmniejszył się o ponad 5 % na poziomie regionalnym lub na poziomie podregionalnym, lub, w stosownych przypadkach, na poziomie krajowym, dane państwo członkowskie nakłada obowiązki na poziomie gospodarstwa rolnego w zakresie ponownego przekształcenia gruntu w trwałe użytki zielone, w odniesieniu do tych rolników, którzy mają w swojej dyspozycji grunt przekształcony z pastwiska trwałego lub trwałych użytków zielonych, w grunt o innym rodzaju użytkowania w okresie w przeszłości.

Jeśli jednak ilość obszarów trwałych użytków zielonych wyrażona w liczbach bezwzględnych, ustalona zgodnie z ust. 2 akapit drugi lit. a), utrzymana jest w pewnych limitach, obowiązek określony w ust. 2 akapit pierwszy uznaje się za spełniony.

4. Ust. 3 nie ma zastosowania w przypadku gdy zmniejszenie poniżej progu jest skutkiem zalesiania, które jest zgodne za zasadami ochrony środowiska i nie obejmuje zagajników o krótkiej rotacji, choinek lub szybko rosnących drzew z przeznaczeniem na produkcję energii.

5. Aby zapewnić utrzymanie wskaźnika trwałych użytków zielonych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających szczegółowe przepisy dotyczące utrzymywania trwałych użytków zielonych, w tym przepisy dotyczące ponownego przekształcania w przypadku nieprzestrzegania obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, przepisy mające zastosowanie do państw członkowskich w odniesieniu do ustanawiania obowiązków na poziomie gospodarstw rolnych w zakresie utrzymywania trwałych użytków zielonych, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wszelkiego dostosowania wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w ust. 2, które może okazać się niezbędne.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych:

- a) określających ramy, w których należy dokonywać wyznaczenia dalszych obszarów wrażliwych, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu;
- b) ustanawiających szczegółowe metody określania wskaźnika trwałych użytków zielonych oraz całkowitej powierzchni użytków rolnych, którą należy utrzymać zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
- c) określających okres w przeszłości, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające limity, o których mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

▼B*Artykuł 46***Obszar proekologiczny****▼M9**

1. W przypadku gdy grunty orne gospodarstwa rolnego obejmują więcej niż 15 hektarów, rolnik zapewnia, aby od dnia 1 stycznia 2015 r. obszar odpowiadający przynajmniej 5 % gruntów ornych gospodarstwa rolnego, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz, jeżeli są one uznawane za obszary proekologiczne przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem obszarów wymienionych lit. c), d), g), h), k) i l) tego ustępu, był obszarem proekologicznym.

▼B

Wielkość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, zwiększa się z 5 % do 7 % z zastrzeżeniem aktu ustawodawczego Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z art. 43 ust. 2 TFUE.

Do dnia 31 marca 2017 r. Komisja przedstawi sprawozdanie oceniające w sprawie wdrażania akapitu pierwszego niniejszego ustępu wraz z towarzyszącym mu w stosownych przypadkach wnioskiem w sprawie aktu ustawodawczego, o którym mowa w akapicie drugim.

2. Do dnia 1 sierpnia 2014 r. państwa członkowskie zadecydują, że jeden lub większa liczba następujących obszarów mają być uważane za obszary proekologiczne:

- a) grunty ugorowane;
- b) tarasy;
- c) elementy krajobrazu, w tym takie elementy przylegające do gruntów ornych gospodarstwa, które w drodze odstępstwa od art. 43 ust. 1 niniejszego rozporządzenia mogą obejmować elementy krajobrazu, które nie zostały uwzględnione w obszarze kwalifikującym się zgodnie z art. 76 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

▼C1

- d) strefy buforowe, w tym strefy buforowe na trwałych użytkach zielonych, pod warunkiem że różnią się one od przylegającej kwalifikującej się powierzchni użytków rolnych;

▼B

- e) hektary rolno-leśne, które otrzymują lub otrzymywały wsparcie na mocy art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- f) pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu;
- g) obszary z zagajnikami o krótkiej rotacji bez stosowania nawozów mineralnych lub środków ochrony roślin;
- h) obszary zalesione, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) niniejszego rozporządzenia;
- i) obszary z międzyplonami lub pokrywą zieloną utworzone poprzez sadzenie i kiełkowanie nasion, do których stosuje się współczynniki ważenia, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu;
- j) obszary objęte uprawami wiążącymi azot;

▼ M9

- k) obszary z miskantem (*Miscanthus*);
- l) obszary z rożnikiem przerośniętym (*Silphium perfoliatum*);
- m) grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (bogatymi w pyłek i nektar).

Z wyjątkiem obszarów gospodarstwa rolnego, o których mowa w akapicie pierwszym lit. g), h), k) i l) niniejszego ustępu, obszary proekologiczne muszą znajdować się na gruntach ornych danego gospodarstwa rolnego. W przypadku obszarów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c) i d) niniejszego ustępu, obszary proekologiczne mogą również przylegać do gruntów ornych gospodarstwa rolnego zadeklarowanych przez rolnika zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼ B

3. Aby uprościć administrację i uwzględnić charakterystykę poszczególnych rodzajów obszarów proekologicznych wymienionych w ust. 2 akapit pierwszy, a także ułatwić ich pomiar, państwa członkowskie mogą, przy obliczaniu łącznej liczby hektarów stanowiących obszary proekologiczne danego gospodarstwa rolnego, wykorzystać współczynniki przekształcenia lub współczynniki ważenia określone w załączniku X. Jeżeli państwo członkowskie za obszary proekologiczne postanowi uznawać obszary wymienione w ust. 2 akapit pierwszy lit. i) lub jakikolwiek inny obszar, dla którego współczynnik ważenia wynosi mniej niż 1, stosowanie współczynników ważenia określonych w załączniku X jest obowiązkowe.

4. Ust. 1 nie stosuje się do gospodarstw rolnych:

▼ M9

- a) w których więcej niż 75 % gruntów ornych jest wykorzystywanych do produkcji traw lub innych zielnych roślin pastewnych, jest ugorowanych, jest wykorzystywanych do uprawy roślin strączkowych lub jest objętych połączeniem tych zastosowań;
- b) w których więcej niż 75 % kwalifikującej się powierzchni użytków rolnych jest trwałymi użytkami zielonymi, jest wykorzystywanych do produkcji traw lub innych zielnych roślin pastewnych lub do upraw rosnących pod wodą przez znaczącą część roku albo przez znaczącą część cyklu uprawowego, lub jest objętych połączeniem tych zastosowań.

▼ B

5. Państwa członkowskie mogą zdecydować o wdrożeniu na poziomie regionalnym do połowy punktów procentowych obszarów proekologicznych, o których mowa w ust. 1, aby uzyskać przyległe obszary proekologiczne. Państwa członkowskie wyznaczają obszary i obowiązki dla uczestniczących rolników lub grup rolników. Obszary i obowiązki określa się w celu wsparcia procesu wdrażania unijnych polityk w zakresie środowiska, klimatu i różnorodności biologicznej.

6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o zezwoleniu rolnikom, których gospodarstwa rolne znajdują się w bliskiej odległości, na wspólną realizację obowiązku, o którym mowa w ust. 1 („wspólna realizacja”), pod warunkiem że obszary proekologiczne przylegają do

▼B

siebie. Aby wesprzeć wdrażanie unijnych polityk w zakresie środowiska, klimatu i różnorodności biologicznej, państwa członkowskie mogą wyznaczyć obszary, na których możliwa będzie wspólna realizacja, oraz mogą nałożyć dalsze obowiązki na rolników lub grupy rolników uczestniczących w takiej wspólnej realizacji.

Każdy rolnik uczestniczący we wspólnej realizacji zapewnia, aby przynajmniej 50 % obszaru objętego obowiązkiem określonym w ust. 1, było położone na terenie jego gospodarstwa rolnego oraz zgodnie z ust. 2 akapit drugi. Liczba rolników uczestniczących w takiej wspólnej realizacji nie może przekraczać dziesięciu.

7. Państwa członkowskie, których ponad 50 % całkowitej powierzchni pokrytych jest lasami, mogą zdecydować, że ust. 1 niniejszego artykułu nie dotyczy gospodarstw rolnych położonych na obszarach wyznaczonych przez te państwa członkowskie jako obszary o ograniczeniach naturalnych zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, pod warunkiem że więcej niż 50 % powierzchni jednostki, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, jest pokrytych lasem, a stosunek lasów do gruntów rolnych jest wyższy niż 3:1.

Obszary pokryte lasem oraz stosunek obszarów leśnych do gruntów rolnych ocenia się na poziomie obszaru równoważnego poziomowi LAU2 lub na poziomie innej wyraźnie wytyczonej jednostki, która obejmuje jeden wyraźny ciągły obszar geograficzny o podobnych warunkach rolnych.

8. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w ust. 2, do dnia 1 sierpnia 2014 r., a o wszelkich decyzjach, o których mowa w ust. 3, 5, 6 lub 7 – do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego ich stosowanie.

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych:

- a) ustanawiających dalsze kryteria dla rodzajów obszarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, aby mogły kwalifikować się jako obszary proekologiczne;
- b) dodających inne rodzaje obszarów niż te, o których mowa w ust. 2, i które można brać pod uwagę w celu wypełniania wielkości procentowej, o której mowa w ust. 1;
- c) dostosowujących załącznik X w celu ustanowienia współczynników przekształcenia i współczynników ważenia, o których mowa w ust. 3, oraz w celu uwzględnienia kryteriów lub rodzajów obszarów, które mają zostać określone przez Komisję na mocy lit. a) i b) niniejszego ustępu;
- d) określających zasady realizacji, o których mowa w ust. 5 i 6, w tym minimalne wymogi takiej realizacji;
- e) ustanawiających ramy, w których państwa członkowskie mają określić kryteria uznania gospodarstw rolnych za znajdujące się w bliskiej odległości do celów ust. 6;
- f) ustanawiających metody określania wielkości procentowej całkowitej powierzchni obszarów pokrytych lasem oraz stosunku obszarów leśnych do gruntów rolnych, o którym mowa w ust. 7.



Artykuł 47

Przepisy finansowe

1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, państwa członkowskie wykorzystują 30 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.

2. Państwa członkowskie stosują płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, na poziomie krajowym.

Stosując art. 23, państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu płatności na poziomie regionalnym. W takim przypadku wykorzystują w każdym regionie część pułapu ustalonego w ust. 3 niniejszego artykułu. Dla każdego regionu część taką oblicza się dzieląc odpowiedni pułap regionalny ustalony zgodnie z art. 23 ust. 2 przez krajowy pułap ustalony zgodnie z art. 22 ust. 1, po zastosowaniu zmniejszenia liniowego przewidzianego w art. 30 ust. 1 w przypadku gdy nie stosuje się art. 30 ust. 2.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające co roku odpowiedni pułap dla płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

ROZDZIAŁ 4

Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych

Artykuł 48

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatność rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w rozdziale 1, i których gospodarstwa rolne są w całości lub częściowo położone na wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 obszarach o ograniczeniach naturalnych („płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych”).

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych zakresem ust. 1 lub o ograniczeniu płatności do niektórych takich obszarów na podstawie obiektywnych i ►C1 niedyskryminujących ◀ kryteriów.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszania płatności zgodnie z art. 11 i liniowego zmniejszenia zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia, oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych przyznaje się rocznie na kwalifikujący się hektar położony na obszarach, w odniesieniu do których państwo członkowskie zdecydowało o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Wypłaca się ją po aktywacji uprawnień do płatności w odniesieniu do tych hektarów posiadanych przez danego rolnika lub – w państwach członkowskich stosujących art. 36 niniejszego rozporządzenia – po zadeklarowaniu tych kwalifikujących się hektarów przez danego rolnika.

▼B

4. Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, na hektar, oblicza się dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 49 przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 lit. 2, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwo członkowskie zdecydowało o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Państwa członkowskie mogą w oparciu o obiektywne i ►C1 niedyskryminujące ◀ kryteria ustalić również maksymalną liczbę hektarów na gospodarstwo rolne, w odniesieniu do której można przyznać wsparcie na mocy niniejszego rozdziału.

5. Państwa członkowskie mogą stosować płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszym ustępie, pod warunkiem że określiły odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i ►C1 niedyskryminującymi ◀ kryteriami, a w szczególności ich cechy w zakresie ograniczeń naturalnych, w tym dotkliwość tych ograniczeń, i ich warunki agronomiczne.

Państwa członkowskie dzielą pułap krajowy, o którym mowa w art. 49 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i ►C1 niedyskryminującymi ◀ kryteriami.

Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych na poziomie regionalnym oblicza się dzieląc pułap regionalny obliczony zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w danym regionie zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwo członkowskie zdecydowało o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

*Artykuł 49***Przepisy finansowe**

1. Aby sfinansować płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, państwa członkowskie mogą zdecydować do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wykorzystaniu do 5 % swojego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.

Do dnia 1 sierpnia 2016 r. państwa członkowskie mogą dokonać przeglądu swojej decyzji i zmienić ją ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do dnia 1 sierpnia 2016 r.

▼M16

Państwa członkowskie przyznające płatności zgodnie z art. 48 w roku kalendarzowym 2020 powiadamiają Komisję o wartościach procentowych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

▼B

2. Na podstawie wielkości procentowej pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1, Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze ustalające odpowiednie pułapy dla płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

▼ **B**

ROZDZIAŁ 5

*Płatność dla młodych rolników**Artykuł 50***Przepisy ogólne**

1. Państwa członkowskie przyznają roczną płatność młodym rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w rozdziale 1 („płatność dla młodych rolników”).

2. Do celów niniejszego rozdziału „młodzi rolnicy” oznaczają osoby fizyczne:

a) które po raz pierwszy rozpoczynają działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący tym gospodarstwem rolnym lub które rozpoczęły już działalność w gospodarstwie rolnym w ciągu pięciu lat przed pierwszym złożeniem wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz

b) których wiek w roku składania wniosku, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 40 lat.

3. Państwa członkowskie mogą określić dalsze obiektywne i ►C1 niedyskryminujące ◄ kryteria dla młodych rolników składających wnioski o płatność dla młodych rolników w zakresie posiadania odpowiednich umiejętności lub spełniania wymogów w zakresie szkolenia.

4. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszania płatności zgodnie z art. 11 i liniowych zmniejszeń zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia, oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, płatność dla młodych rolników, przydzielana jest co roku po aktywowaniu przez rolnika uprawnień do płatności lub – w państwach członkowskich stosujących art. 36 niniejszego rozporządzenia – po zadeklarowaniu przez rolnika kwalifikujących się hektarów.

▼ **M9**

5. Płatność dla młodych rolników przyznaje się na rolnika na okres pięciu lat, począwszy od pierwszego złożenia wniosku o płatność dla młodych rolników, pod warunkiem że wniosek taki jest składany w ciągu pięciu lat od daty rozpoczęcia działalności, o czym mowa w ust. 2 lit. a). Ten okres pięciu lat ma również zastosowanie do rolników, którzy otrzymali płatność dla młodych rolników w odniesieniu do wniosków sprzed roku składania wniosków 2018.

W drodze odstępstwa od zdania drugiego akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą postanowić, że – w odniesieniu do tych młodych rolników, którzy rozpoczęli działalność zgodnie z ust. 2 lit. a) w latach 2010–2013 – ten pięcioletni okres zostaje skrócony o liczbę lat, które upłynęły między rozpoczęciem działalności, o którym mowa w ust. 2 lit. a), a pierwszym złożeniem wniosku o płatność dla młodych rolników.

▼ **B**

6. Każdego roku państwa członkowskie, które nie stosują art. 36 obliczają kwotę płatności dla młodych rolników mnożąc liczbę uprawnień, które dany rolnik aktywował zgodnie z art. 32 ust. 1, przez liczbę odpowiadającą:

▼ M9

- a) między 25 % a 50 % średniej wartości uprawnień do płatności posiadanych, na własność lub w formie dzierżawy, przez danego rolnika; lub
- b) między 25 % a 50 % kwoty obliczonej poprzez podzielenie stałej wartości procentowej pułapu krajowego na rok kalendarzowy 2019 określonego w załączniku II przez liczbę wszystkich kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. zgodnie z art. 33 ust. 1. Ta stała wartość procentowa jest równa udziałowi pułapu krajowego pozostałego dla systemu płatności podstawowej zgodnie z art. 22 ust. 1 na 2015 r.

7. Państwa członkowskie stosujące art. 36 obliczają co roku kwotę płatności dla młodych rolników, mnożąc liczbę odpowiadającą wartości między 25 % a 50 % jednolitej płatności obszarowej obliczonej zgodnie z art. 36 przez liczbę kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 36 ust. 2.

8. W drodze odstępstwa od ust. 6 i 7 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą co roku obliczać kwotę płatności dla młodych rolników, mnożąc liczbę odpowiadającą wartości między 25 % a 50 % średniej krajowej płatności na hektar przez liczbę uprawnień, które rolnik aktywował zgodnie z art. 32 ust. 1, lub przez liczbę kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 36 ust. 2.

▼ B

Średnią krajową płatność na hektar oblicza się dzieląc krajowy pułap na rok kalendarzowy 2019 określony w załączniku II przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2.

9. Państwa członkowskie ustalają jeden maksymalny limit stosowany do liczby uprawnień do płatności aktywowanych przez rolnika lub liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez rolnika. Limit ten nie może być niższy niż 25 ani wyższy niż 90. Stosując ust. 6, 7 i 8 państwa członkowskie przestrzegają tego limitu.

▼ M9

10. Zamiast stosowania ust. 6–9, państwa członkowskie mogą przyznać roczną kwotę ryczałtową na rolnika obliczaną przez pomnożenie określonej liczby hektarów przez liczbę odpowiadającą wartości między 25 % a 50 % średniej krajowej płatności na hektar ustalonej zgodnie z ust. 8.

▼ B

Określoną liczbę hektarów, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oblicza się dzieląc łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 przez młodych rolników wnioskujących w 2015 r. o płatność dla młodych rolników przez łączną liczbę młodych rolników wnioskujących o tę płatność w 2015 r.

Państwo członkowskie może jednak przeliczyć tę określoną liczbę hektarów w każdym roku po 2015 r. w przypadku znaczących zmian w liczbie młodych rolników wnioskujących o tę płatność lub w wielkości gospodarstw rolnych młodych rolników, lub w obu tych przypadkach.

▼B

Roczna ryczałtowa kwota, która może zostać przyznana rolnikowi, nie może przekraczać łącznej kwoty należnej mu płatności podstawowej przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w danym roku.

11. Aby zagwarantować ochronę praw beneficjentów i uniknąć dyskryminacji między nimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących warunków, zgodnie z którymi osobę prawną można uznać za kwalifikującą się do otrzymania płatności dla młodych rolników.

*Artykuł 51***Przepisy finansowe****▼M16**

1. Aby sfinansować płatność dla młodych rolników, państwa członkowskie wykorzystują wielkość procentową, która nie może być wyższa niż 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o szacunkowej wielkości procentowej niezbędnej do sfinansowania tej płatności. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o szacunkowych wartościach procentowych niezbędnych do sfinansowania tej płatności na lata kalendarzowe 2021 i 2022.

▼B

Każdego roku do dnia 1 sierpnia państwa członkowskie mogą zmienić wysokość szacunkowej wielkości procentowej ze skutkiem od następnego roku. Powiadamiają one Komisję o zmienionej wielkości procentowej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rok jego stosowania.

2. Bez uszczerbku dla maksymalnej wysokości 2 % ustanowionej w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy łączna kwota płatności dla młodych rolników, w odniesieniu do której złożono wnioski w państwie członkowskim w danym roku, przewyższa pułap ustalony zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, oraz w przypadku gdy pułap ten jest niższy niż ta maksymalna wysokość, państwo członkowskie finansuje różnicę poprzez zastosowanie art. 30 ust. 7 akapit pierwszy lit. f) w odnośnym roku, poprzez liniowe zmniejszenie wszystkich płatności przyznawanych wszystkim rolnikom zgodnie z art. 32 lub art. 36 ust. 2, lub poprzez obydwa środki.

3. W przypadku gdy łączna kwota płatności dla młodych rolników, w odniesieniu do której złożono wnioski w państwie członkowskim w danym roku, przewyższa pułap ustalony zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, oraz w przypadku gdy pułap ten wynosi 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wypłacanych zgodnie z art. 50, aby zachować zgodność z tym pułapem.

4. Na podstawie wielkości procentowej zgłoszonej przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające co roku odpowiednie pułapy płatności dla młodych rolników.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

▼ B

TYTUŁ IV

WSPARCIE ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ

ROZDZIAŁ 1

Dobrowolne wsparcie związane z produkcją

Artykuł 52

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie związane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale (w niniejszym rozdziale zwane dalej „wsparciem związanym z produkcją”).

2. Wsparcie związane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysoko-białkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykorja, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji.

▼ C1

3. Wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie tym sektorom lub tym regionom państwa członkowskiego, w których określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa, które mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych, znajdują się w trudnej sytuacji.

▼ B

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 wsparcie związane z produkcją można również przyznawać rolnikom, którzy:

- a) w dniu 31 grudnia 2014 r. mieli uprawnienia do płatności przyznane zgodnie z tytułem III rozdział 3 sekcja 2 i art. 71m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz zgodnie z art. 60 i art. 65 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009; oraz
- b) nie mają w swojej dyspozycji kwalifikujących się hektarów w celu aktywacji uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 niniejszego rozporządzenia.

▼ M9

6. Wsparcie związane z produkcją jest systemem ograniczającym produkcję, przyznawanym w formie rocznej płatności opartej na ustalonych obszarach i płonach lub na ustalonej liczbie zwierząt, z uwzględnieniem pułapów finansowych, które określają państwa członkowskie dla każdego środka i o których powiadamiają Komisję.

▼ B

7. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować limity, o których mowa w ust. 6, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.

▼ B

8. Wszelkie wsparcie związane z produkcją przyznawane na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z innymi środkami i politykami unijnymi.

9. Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie unijnych środków finansowych oraz uniknąć podwójnego finansowania w ramach innych podobnych instrumentów wsparcia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających:

- a) warunki przyznawania wsparcia związanego z produkcją;
- b) przepisy dotyczące spójności z innymi środkami unijnymi oraz kumulacji wsparcia.

▼ M16

10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70, uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do środków mających zapobiegać sytuacji, w której beneficjenci dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją odczuwają strukturalne zakłócenia równowagi na rynku w danym sektorze. Te akty delegowane mogą zezwalać państwom członkowskim na podejmowanie decyzji, aby takie wsparcie mogło być nadal wypłacane do 2022 r. na podstawie jednostek produkcyjnych, w odniesieniu do których dobrowolne wsparcie związane z produkcją przyznano we wcześniejszym okresie referencyjnym.

▼ B*Artykuł 53***Przepisy finansowe**

1. Aby sfinansować wsparcie związane z produkcją, państwa członkowskie mogą zdecydować, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok realizacji takiego wsparcia, o wykorzystaniu do 8 % ich rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.

▼ M16

Państwa członkowskie, które nie przyznały dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją do roku składania wniosków 2020, mogą podjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 do dnia 19 lutego 2021 r.

▼ B

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu do 13 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, pod warunkiem że:

- a) do dnia 31 grudnia 2014 r.:
 - (i) stosują system jednolitej płatności obszarowej określony w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
 - (ii) finansują środki na podstawie art. 111 tego rozporządzenia, lub
 - (iii) objęte są odstępstwem przewidzianym w art. 69 ust. 5 lub – w przypadku Malty – w art. 69 ust. 1 tego rozporządzenia; lub
- b) przydzieliły łącznie, w ciągu co najmniej jednego roku w okresie 2010–2014, więcej niż 5 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytule III, w tytule IV, z wyjątkiem jego rozdziału 1 sekcja 6, oraz w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009, na sfinansowanie:
 - (i) środków określonych w tytule III rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,

▼ B

(ii) wsparcia przewidzianego w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz lit. b) i e) tego rozporządzenia, lub

(iii) środków zgodnie rozdziałem 1, z wyjątkiem tytułu IV sekcja 6, tego rozporządzenia.

3. Wielkości procentowe rocznego pułapu krajowego, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać zwiększone o nie więcej 2 punkty procentowe w przypadku tych państw członkowskich, które postanowią wykorzystać co najmniej 2 % swojego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II na wsparcie produkcji roślin wysokobiałkowych na mocy niniejszego rozdziału.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie przydzielające łącznie w ciągu co najmniej jednego roku w okresie 2010–2014 więcej niż 10 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytule III, tytule IV, z wyjątkiem jego rozdziału 1 sekcja 6, oraz w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na sfinansowanie:

a) środków określonych w tytule III rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

b) wsparcia przewidzianego w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz lit. b) i e) tego rozporządzenia;

c) środków zgodnie z tytułem IV rozdział 1, z wyjątkiem sekcji 6, tego rozporządzenia,

mogą zadecydować o wykorzystaniu ponad 13 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, po zatwierdzeniu przez Komisję zgodnie z art. 55 niniejszego rozporządzenia.

5. W drodze odstępstwa od wielkości procentowych określonych w ust. 1–4 państwa członkowskie mogą wybrać wykorzystanie do 3 mln EUR rocznie na finansowanie wsparcia związanego z produkcją.

▼ M16

6. Do dnia 1 sierpnia danego roku państwa członkowskie mogą dokonać przeglądu swojej decyzji podjętej na podstawie niniejszego rozdziału.

Do dnia 8 lutego 2020 r. państwa członkowskie mogą również dokonać przeglądu swojej decyzji podjętej na podstawie niniejszego rozdziału w zakresie niezbędnym do dostosowania się do decyzji w sprawie elastyczności między filarami na rok kalendarzowy 2020 podjętej zgodnie z art. 14.

Państwa członkowskie podejmują decyzję o dalszym przyznawaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją lub o jego zaprzestaniu w odpowiednim roku składania wniosków do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

W drodze przeglądu zgodnie z akapitami pierwszym i drugim niniejszego ustępu, lub powiadomienia zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, ze skutkiem od następnego roku, oraz, w odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 - ze skutkiem od tego samego roku kalendarzowego, o:

▼ M16

- a) pozostawieniu bez zmian, zwiększeniu lub zmniejszeniu wielkości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 1, 2 i 3, w stosownych przypadkach w granicach limitów określonych w tych ustępach, lub o pozostawieniu bez zmian lub zmniejszeniu wartości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 4;
- b) zmianie warunków przyznawania wsparcia;
- c) zaprzestaniu przyznawania wsparcia na podstawie niniejszego rozdziału.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji dotyczącej akapitów pierwszego, drugiego i trzeciego niniejszego ustępu we właściwych terminach, o których mowa w tych akapitach. W powiadomieniu o decyzji dotyczącej przeglądu dokonanego na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu wyjaśnia się związek między przeglądem a decyzją w sprawie elastyczności między filarami na rok kalendarzowy 2020 podjętą zgodnie z art. 14.

▼ B

7. Na podstawie decyzji podjętej przez każde z państw członkowskich zgodnie z ust. 1–6 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze ustalające odpowiednie pułapy dla wsparcia związanego z produkcją. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 54***Powiadomienie****▼ M16**

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w art. 53, w terminach, o których mowa w tym artykule. Z wyjątkiem decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 akapit czwarty lit. c), powiadomienie zawiera informacje o docelowych regionach, wybranych typach rolniczych lub sektorach oraz o wysokości wsparcia, które ma zostać przyznane. Powiadomienia o decyzjach, o których mowa w art. 53 ust. 1, oraz o decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 akapit trzeci, zawierają także wartość procentową pułapu krajowego, o którym mowa w art. 53, w odniesieniu do odpowiedniego roku kalendarzowego.

▼ B

2. Decyzje, o których mowa w art. 53 ust. 2 i 4 lub, w stosownych przypadkach, w art. 53 ust. 6 lit. a), obejmują szczegółowy opis konkretnej sytuacji w docelowym regionie oraz opis konkretnych cech typów rolniczych lub określonych sektorów rolnictwa, które sprawiają, że wielkość procentowa, o której mowa w art. 53 ust. 1 jest niewystarczająca, aby zaradzić trudnościom, o których mowa w art. 52 ust. 3 i które uzasadniają większą wysokość wsparcia.

*Artykuł 55***Zatwierdzenie przez Komisję**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze bez stosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub 3, zatwierdzające decyzję, o której mowa w art. 53 ust. 4 lub, w stosownych przypadkach, w art. 53 ust. 6 lit. a), w przypadku gdy w danym sektorze lub regionie wykazano jedną z następujących potrzeb:

▼B

- a) potrzebę utrzymania określonego poziomu konkretnej produkcji z uwagi na brak alternatyw oraz w celu zmniejszenia ryzyka wstrzymania produkcji i wystąpienia problemów społecznych lub środowiskowych w jego wyniku;
 - b) potrzebę zapewnienia stałej podaży dla lokalnego przemysłu przetwórczego, aby w ten sposób zapobiec niekorzystnym skutkom społeczno-ekonomicznym związanym z ewentualną restrukturyzacją;
 - c) potrzebę zrekompensowania rolnikom w określonym sektorze niekorzystnej sytuacji, która jest wynikiem trwających zakłóceń na odnośnym rynku;
 - d) potrzebę interwencji, w przypadku gdy wszelkie inne wsparcie dostępne na podstawie niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub zatwierdzonego programu pomocy państwa uznano za niewystarczające, aby zaspokoić potrzeby określone w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedury oceny i zatwierdzania decyzji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*ROZDZIAŁ 2****Platność specyficzna w odniesieniu do bawełny****Artykuł 56***Zakres stosowania**

Rolnikom produkującym bawełnę objętą kodem CN 5201 00 przyznaje się pomoc na warunkach określonych w niniejszym rozdziale („płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny”).

*Artykuł 57***Kwalifikowalność**

1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest przyznawana na hektar kwalifikującego się obszaru uprawy bawełny. Obszar jest kwalifikowalny jeśli znajduje się w granicach gruntów rolnych zatwierdzonych przez państwo członkowskie do produkcji bawełny, obsiany odmianami zatwierdzonymi przez państwo członkowskie i na którym rzeczywiście zbierane są plony w normalnych warunkach wzrostu.

Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest wypłacana w odniesieniu do bawełny o dobrej, należytej i przyjętej w handlu jakości.

2. Państwa członkowskie zatwierdzają grunty i odmiany, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami i warunkami, które mają być przyjęte zgodnie z ust. 3.

3. Aby zapewnić skuteczne zarządzanie płatnością specyficzną w odniesieniu do bawełny, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących przepisów i warunków zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny.

▼B

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedury zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny oraz powiadamiania producentów w związku z tym zatwierdzeniem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 58***Obszary bazowe, stałe wielkości plonów i kwoty referencyjne**

1. Ustanawia się następujące krajowe obszary bazowe:
 - Bułgaria: 3 342 ha,
 - Grecja: 250 000 ha,
 - Hiszpania: 48 000 ha,
 - Portugalia: 360 ha.
2. Ustanawia się następujące stałe wielkości plonów w okresie referencyjnym:
 - Bułgaria: 1,2 tony/ha,
 - Grecja: 3,2 tony/ha,
 - Hiszpania: 3,5 tony/ha,
 - Portugalia: 2,2 tony/ha.

▼M16

3. Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się na 2020 r. przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

- Bułgaria: 649,45 EUR,
- Grecja: 234,18 EUR,
- Hiszpania: 362,15 EUR,
- Portugalia: 228,00 EUR.

Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się na lata 2021 i 2022 przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

- Bułgaria: 636,13 EUR,
- Grecja: 229,37 EUR,
- Hiszpania: 354,73 EUR,
- Portugalia: 223,32 EUR

▼B

4. Jeżeli w danym roku powierzchnia kwalifikującego się obszaru bawełny w danym państwie członkowskim przekracza powierzchnię obszaru bazowego ustanowioną w ust. 1, kwotę, o której mowa w ust. 3, dla tego państwa członkowskiego zmniejsza się proporcjonalnie do wielkości, o jaką przekroczonego obszar bazowy.

5. Aby umożliwić stosowanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 70 do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie warunków przyznawania tej płatności, wymogów kwalifikowalności i praktyk agronomicznych.

▼B

6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące obliczania zmniejszenia przewidzianego w ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 59***Zatwierdzone organizacje międzybranżowe**

1. Do celów niniejszego rozdziału „zatwierdzona organizacja międzybranżowa” oznacza podmiot prawny, który zrzesza rolników produkujących bawełnę i co najmniej jeden podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny oraz prowadzi taką działalność, jak:

- a) pomoc, w szczególności poprzez badania naukowe i badania rynkowe, na rzecz lepszej koordynacji wprowadzania bawełny do obrotu;
- b) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami unijnymi;
- c) ukierunkowywanie produkcji na produkty, które są lepiej dostosowane do potrzeb rynkowych i popytu konsumentów, szczególnie pod względem jakości i ochrony konsumentów;
- d) aktualizacja metod i środków mających na celu poprawę jakości produktów;
- e) opracowywanie strategii marketingowych służących promowaniu bawełny za pośrednictwem systemów certyfikacji jakości.

2. Państwo członkowskie, na którego terytorium mają siedzibę podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny, zatwierdza organizacje międzybranżowe spełniające kryteria ustanowione zgodnie z ust. 3.

3. Aby zapewnić skuteczne stosowanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających:

- a) kryteria zatwierdzania organizacji międzybranżowych;
- b) obowiązki producentów;
- c) przepisy regulujące sytuacje, w których zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie spełnia kryteriów, o których mowa w lit. a).

*Artykuł 60***Przyznawanie płatności**

1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny przyznawana jest rolnikom na kwalifikujący się hektar zgodnie z art. 58.

2. W przypadku rolników, którzy są członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny na kwalifikujący się hektar w ramach obszaru bazowego określonego w art. 58 ust. 1, zostaje zwiększona o kwotę 2 EUR.

TYTUŁ V

SYSTEM DLA MAŁYCH GOSPODARSTW*Artykuł 61***Przepisy ogólne**

1. Państwa członkowskie mogą ustanowić system dla małych gospodarstw zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym tytule („system dla małych gospodarstw”).

▼B

Rolnicy, którzy w 2015 r., posiadają, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnienia do płatności lub, w państwach członkowskich stosujących art. 36, składają wnioski w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej oraz spełniają minimalne wymogi przewidziane w art. 10 ust. 1, mogą wybrać uczestnictwo w systemie dla małych gospodarstw.

▼C1

2. Płatności w ramach systemu dla małych gospodarstw zastępują płatności bezpośrednie, które mają zostać przyznane na podstawie tytułów III i IV.

▼B

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku gdy państwo członkowskie wybiera metodę płatności określoną w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a). W takim przypadku płatność jest uzależniona od odpowiednich warunków określonych w tytułach III i IV, bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Rolnicy uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw są zwolnieni z praktyk rolniczych przewidzianych w tytule III rozdział 3.

4. Nie zapewnia się korzyści na mocy niniejszego tytułu rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że po dniu 18 października 2011 r. w sztuczny sposób stworzyli warunki pozwalające im skorzystać z systemu dla małych gospodarstw.

*Artykuł 62***Uczestnictwo**

1. Rolnicy, którzy chcą uczestniczyć w systemie dla małych gospodarstw, składają wniosek w terminie, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, który nie może być późniejszy niż 15 października 2015 r. Termin ustalony przez państwa członkowskie nie może jednakże przypadać wcześniej niż w ostatnim dniu składania wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej.

Rolnicy, którzy nie złożyli wniosku o uczestnictwo w systemie dla małych gospodarstw w terminie ustalonym przez państwo członkowskie lub postanowili wystąpić z niego po tym terminie lub których wybrano w celu przyznania wsparcia na podstawie art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, nie są już uprawnieni do uczestnictwa w tym systemie.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować, że rolnicy, w przypadku których kwota płatności bezpośrednich na mocy tytułów III i IV jest niższa niż maksymalna kwota ustalona przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 63, mają zostać automatycznie włączeni do systemu dla małych gospodarstw, chyba że w terminie ustalonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z ust. 1, lub w którymkolwiek z kolejnych lat, wyraźnie wystąpią z tego systemu. Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości informują odnośnych rolników we właściwym czasie o ich prawie do wystąpienia z systemu.

3. Każde z państw członkowskich zapewnia, aby szacunkowa kwota płatności, o której mowa w art. 63, została podana do wiadomości rolników we właściwym czasie przed terminem składania wniosku lub wystąpienia ustalonym przez dane państwo członkowskie.

▼ B*Artykuł 63***Kwota płatności**

1. Państwa członkowskie ustalają kwotę rocznej płatności dla każdego rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw na jednym z następujących poziomów:

- a) kwota nieprzekraczająca 25 % średniej płatności krajowej na beneficjenta, która ustalana jest przez państwa członkowskie na podstawie pułapu krajowego określonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz na podstawie liczby rolników, którzy zadeklarowali kwalifikujące się hektary, zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, w 2015 r.;
- b) kwota odpowiadająca średniej płatności krajowej na hektar pomnożona przez liczbę odpowiadającą liczbie hektarów nieprzekraczającą pięciu, która ma być ustalona przez państwa członkowskie. Średnia płatność krajowa na hektar jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie krajowego pułapu określonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 w 2015 r.

Kwota, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b), nie może być niższa niż 500 EUR i nie może być wyższa niż 1 250 EUR.

W przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego lit. a) i b) powoduje, że kwota wynosi mniej niż 500 EUR lub więcej niż 1 250 EUR, kwotę zaokrągla się odpowiednio w górę lub w dół do tej kwoty minimalnej lub maksymalnej.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zdecydować o przyznaniu rolnikom uczestniczącym w systemie:

- ▶ C1 a) kwoty równej łącznej wartości płatności bezpośrednich, które mają zostać przydzielone ◀ danemu rolnikowi każdego roku na mocy tytułu III i IV; lub
- ▶ C1 b) kwoty równej łącznej wartości płatności bezpośrednich, które mają zostać przydzielone ◀ danemu rolnikowi w 2015 r. na mocy tytułu III i IV, którą państwo członkowskie może dostosować w kolejnych latach, aby proporcjonalnie uwzględnić zmiany w pułapie krajowym określonym w załączniku II.

Kwota, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b) nie może być wyższa niż kwota ustalona przez dane państwo członkowskie, która mieści się w przedziale między 500 EUR a 1 250 EUR.

W przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego lit. a) lub b) powoduje, że uzyska się kwotę niższą niż 500 EUR, dane państwo członkowskie może zdecydować o zaokrągleniu tej kwoty w górę do 500 EUR.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, na Cyprze, w Chorwacji, na Malcie i w Słowenii kwota, o której mowa w tych ustępach, może zostać ustalona na poziomie niższym niż 500 EUR; poziom ten nie może być jednak niższy niż 200 EUR, a w przypadku Malty – niż 50 EUR.

*Artykuł 64***Warunki specjalne**

1. W okresie uczestnictwa w systemie dla małych gospodarstw rolnicy:

- a) utrzymują co najmniej liczbę kwalifikujących się hektarów odpowiadającą liczbie posiadanych, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnień lub liczbie kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. zgodnie z art. 36 ust. 2;

▼B

b) spełniają minimalny wymóg przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. b).

2. Uprawnienia do płatności aktywowane w 2015 r. zgodnie z art. 32 i 33 przez rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw uważa się za uprawnienia aktywowane na okres uczestnictwa rolnika w tym systemie.

Upnień do płatności posiadanych, na własność lub w formie dzierżawy, przez rolnika w okresie uczestnictwa w tym systemie nie uważa się za niewykorzystane uprawnienia do płatności, które należy zwrócić do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b).

W państwach członkowskich stosujących art. 36 kwalifikujące się hektary zadeklarowane w 2015 r. zgodnie z art. 36 ust. 2 przez rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw uważa się za zadeklarowane na okres uczestniczenia rolnika w tym systemie.

3. W drodze odstępstwa od art. 34 uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw nie są przekazywalne, z wyjątkiem przypadków dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia.

Rolnicy, którzy wskutek dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia otrzymali uprawnienia do płatności od rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, kwalifikują się do uczestnictwa w tym systemie, o ile spełniają wymogi umożliwiające korzystanie z systemu płatności podstawowej i jeżeli odziedziczyli wszystkie uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika, od którego otrzymali uprawnienia do płatności.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie wybierze metodę płatności określoną w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) bez stosowania art. 63 ust. 2 akapit trzeci, ust. 1 i 2, a także ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu nie mają zastosowania.

5. Aby zagwarantować pewność prawa, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających warunki uczestnictwa w systemie w przypadku gdy sytuacja rolnika uczestniczącego w systemie uległa zmianie.

*Artykuł 65***Przepisy finansowe**

1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym tytule, państwa członkowskie odejmują od łącznych kwot dostępnych na odnośne płatności kwoty, do których małe gospodarstwa byłyby uprawnione:

- a) na mocy systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1;
- b) w ramach płatności redystrybucyjnej, o której mowa w tytule III rozdział 2;
- c) w ramach płatności za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, o której mowa w tytule III rozdział 3;
- d) w ramach płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o której mowa w tytule III rozdział 4;
- e) w ramach płatności dla młodych rolników, o której mowa w tytule III rozdział 5; oraz
- f) w ramach wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV.

▼ B

► **C1** W przypadku państw członkowskich, które wybrały ◀ obliczanie kwoty płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), w przypadku gdy suma tych kwot w odniesieniu do indywidualnego rolnika przekracza maksymalną kwotę przez nie ustaloną, każda kwota jest proporcjonalnie zmniejszana.

2. Różnicę między sumą wszystkich płatności należnych w ramach systemu dla małych gospodarstw a łączną kwotą finansowaną zgodnie z ust. 1 finansuje się w jeden lub kilka następujących sposobów:

- a) poprzez zastosowanie art. 30 ust. 7 w danym roku;
- b) poprzez wykorzystanie środków finansowych na finansowanie płatności dla młodych rolników określonych w tytule III rozdział 5, które pozostały niewykorzystane w danym roku;
- c) poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia do wszystkich płatności, jakie mają zostać przyznane zgodnie z art. 32 lub art. 36.

3. Z wyjątkiem przypadków gdy państwo członkowskie wybrało ustalenie kwoty rocznej płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), elementy, na podstawie których ustala się kwoty określone w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostają takie same przez cały okres uczestnictwa rolnika w systemie dla małych gospodarstw.

4. Jeżeli łączna kwota płatności należnych w ramach systemu dla małych gospodarstw przekracza 10 % rocznego krajowego pułapu określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wypłacanych zgodnie z niniejszym tytułem, aby zachować zgodność z tą wartością procentową, chyba że ustaliły kwotę płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) bez stosowania art. 63 ust. 2 akapit trzeci.

Ten sam wyjątek ma zastosowanie do państw członkowskich, które ustaliły kwotę płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) bez stosowania art. 63 ust. 2 akapit trzeci, których pułap krajowy określony w załączniku II na 2019 r. jest wyższy niż na 2015 r. i które stosują metodę obliczania określoną w art. 25 ust. 1 lub w art. 36 ust. 2.

TYTUŁ VI

KRAJOWE PROGRAMY RESTRUKTURYZACYJNE SEKTORA BAWELNY*Artykuł 66***Wykorzystanie budżetu rocznego na programy restrukturyzacji**

1. W przypadku państw członkowskich, które stosują art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 637/2008, odpowiedni budżet roczny dostępny zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia zostaje przekazany ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. i stanowi dodatkowe środki finansowe Unii na środki w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

2. W przypadku państw członkowskich, które stosują art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008, odpowiedni budżet roczny dostępny zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, uwzględnia się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. w pułapach krajowych określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.



TYTUŁ VII
PRZEPISY KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

Powiadomienia i sytuacje nadzwyczajne

Artykuł 67

Wymogi dotyczące powiadomień

1. Aby zapewnić właściwe stosowanie przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych w odniesieniu do niezbędnych środków dotyczących powiadomień przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia lub do celów sprawdzania, kontrolowania, monitorowania, oceny i audytu płatności bezpośrednich oraz w celu spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych, które zostały zawarte na mocy decyzji Rady, w tym wymogów dotyczących powiadomień w ramach tych umów. Komisja uwzględnia przy tym zapotrzebowanie na dane oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.

Uzyskane informacje można w stosownych przypadkach przekazywać lub udostępniać organizacjom międzynarodowym i właściwym organom państw trzecich oraz można upowszechniać, z zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.

2. Aby powiadomienia, o których mowa w ust. 1, były szybkie, skuteczne, dokładne i racjonalne pod względem kosztów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających dalsze przepisy dotyczące:

- a) charakteru i rodzaju informacji, które mają być przedmiotem powiadomień;
- b) kategorii danych, które mają być przetwarzane, oraz maksymalnych okresów zatrzymywania;
- c) praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;
- d) warunków publikacji informacji.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające:

- a) metody powiadamiania;
- b) przepisy dotyczące dostarczania informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu;
- c) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przedmiotem powiadomień, oraz przepisy dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;
- d) zasady przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwu członkowskiemu, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub społeczeństwu, z zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionego interesu rolników i przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.

▼B

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

*Artykuł 68***Przetwarzanie i ochrona danych osobowych**

1. Państwa członkowskie i Komisja gromadzą dane osobowe do celów określonych w art. 67 ust. 1. Nie mogą przetwarzać tych danych w sposób niezgodny z tymi celami.

2. W przypadku gdy dane osobowe przetwarzane są do celów monitorowania i oceny, o których mowa w art. 67 ust. 1, zapewnia się ich anonimowość i przetwarza jedynie w formie zbiorczej.

3. Dane osobowe przetwarza się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. W szczególności danych tych nie przechowuje się w formie, która pozwala na zidentyfikowanie osób, których dotyczą dane, przez czas dłuższy, niż jest to konieczne do celów, dla których dane te były gromadzone lub dla których są one przetwarzane dalej, z uwzględnieniem minimalnych okresów zatrzymywania określonych w mającym zastosowanie prawie krajowym i prawie unijnym.

4. Państwa członkowskie informują osoby, których dotyczą dane, że ich dane osobowe mogą być przetwarzane przez organy krajowe i unijne zgodnie z ust. 1 i że w tym zakresie korzystają one z praw określonych, odpowiednio, w dyrektywie 95/46/WE i rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

5. Niniejszy artykuł podlega przepisom art. 111–114 w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013.

*Artykuł 69***Środki rozwiązywania szczególnych problemów**

1. W celu rozwiązywania szczególnych problemów Komisja przyjmuje akty wykonawcze niezbędne i uzasadnione w sytuacji nadzwyczajnej. Takie akty wykonawcze mogą stanowić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia w zakresie i przez taki okres, w jakim jest to ściśle niezbędne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.

2. W przypadku należycie uzasadnionej pilnej potrzeby oraz w celu rozwiązania takich szczególnych problemów, przy jednoczesnym zachowaniu ciągłości systemu płatności bezpośrednich w przypadku wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 71 ust. 3.

3. Środki przyjęte na podstawie ust. 1 lub 2 pozostają w mocy przez okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy. Jeśli po tym okresie szczególne problemy, o których mowa w tych ustępach, utrzymują się, Komisja może przedłożyć odpowiednie wnioski ustawodawcze, aby ustanowić trwałe rozwiązanie.

▼B

4. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach przyjętych na podstawie ust. 1 lub 2 w terminie dwóch dni roboczych od ich przyjęcia.

ROZDZIAŁ 2

Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze

Artykuł 70

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

▼M9

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 20 ust. 6, art. 35, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 3, art. 43 ust. 12, art. 44 ust. 5, art. 45 ust. 5 i 6, art. 46 ust. 9, art. 50 ust. 11, art. 52 ust. 9 i 10, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 64 ust. 5, art. 67 ust. 1 i 2 oraz art. 73, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu siedmiu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 20 ust. 6, art. 35, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 3, art. 43 ust. 12, art. 44 ust. 5, art. 45 ust. 5 i 6, art. 46 ust. 9, art. 50 ust. 11, art. 52 ust. 9 i 10, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 64 ust. 5, art. 67 ust. 1 i 2 oraz art. 73, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

▼B

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼M9

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 20 ust. 6, art. 35, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 3, art. 43 ust. 12, art. 44 ust. 5, art. 45 ust. 5 i 6, art. 46 ust. 9, art. 50 ust. 11, art. 52 ust. 9 i 10, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 64 ust. 5, art. 67 ust. 1 i 2 oraz art. 73 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie

▼ M9

wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼ B*Artykuł 71***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet zwany „Komitetem ds. Płatności Bezpośrednich”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku aktów, o których mowa w art. 24 ust. 11, art. 31 ust. 2 i art. 67 ust. 3, gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*ROZDZIAŁ 3****Przepisy przejściowe i końcowe****Artykuł 72***Uchylenia**

1. Rozporządzenie (WE) nr 637/2008 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Rozporządzenie ma jednak nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do państw członkowskich, które korzystają z możliwości określonej w art. 4 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 traci moc.

▼ M1

Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do wniosków o pomoc odnoszących się do lat składania wniosków rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2015 r.

▼ B

Bez uszczerbku dla ust. 3, odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.

3. Odesłania w niniejszym rozporządzeniu do rozporządzeń (WE) nr 73/2009 oraz (WE) nr 1782/2003 odczytuje się jako odesłania do tych rozporządzeń w wersji obowiązującej przed ich uchyceniem.

▼B*Artykuł 73***Przepisy przejściowe**

Aby zapewnić sprawne przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących niezbędnych środków w zakresie ochrony wszelkich nabytych praw i uzasadnionych oczekiwań rolników.

*Artykuł 74***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

▼C1

Jednakże art. 8, art. 9 ust. 6, art. 11 ust. 6, art. 14, art. 16, art. 21 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 1 akapit pierwszy, art. 23 ust. 6, art. 24 ust. 10, art. 29, art. 36 ust. 1 akapit pierwszy, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 43 ust. 8 i 13, art. 45 ust. 2 akapit piąty, art. 46 ust. 2 i 8, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 53, art. 54, art. 66 ust. 1, art. 67 i 70 oraz art. 72 ust. 1 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.



ZAŁĄCZNIK I

Wykaz systemów wsparcia

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
System płatności podstawowej	Tytuł III rozdział 1 sekcje 1, 2, 3 i 5 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
System jednolitej płatności obszarowej	Art. 36 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność redystrybucyjna	Tytuł III rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska	Tytuł III rozdział 3 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych	Tytuł III rozdział 4 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność dla młodych rolników	Tytuł III rozdział 5 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Dobrowolne wsparcie związane z produkcją	Tytuł IV rozdział 1 niniejszego rozporządzenia	
Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny	Tytuł IV rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
System dla małych gospodarstw	Tytuł V niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Posei	Rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 228/2013	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach
Wyspy Morza Egejskiego	Rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 229/2013	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach

▼ M10

ZAŁĄCZNIK II

Pulapy krajowe, o których mowa w art. 6

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2015	2016	2017	2018	2019	2020	► <u>M17</u> 2021 ◀	► <u>M18</u> 2022 ◀
<i>Belgia</i>	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	► <u>M15</u> 505 266 ◀	► <u>M17</u> 494 926 ◀	► <u>M18</u> 471 996 ◀
<i>Bułgaria</i>	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	► <u>M15</u> 866 720 ◀	► <u>M17</u> 788 626 ◀	► <u>M18</u> 797 255 ◀
<i>Republika Czeska</i>	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	► <u>M14</u> 872 809 ◀	► <u>M17</u> 848 107 ◀	► <u>M18</u> 848 107 ◀
<i>Dania</i>	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	► <u>M14</u> 818 757 ◀	► <u>M17</u> 802 001 ◀	► <u>M18</u> 783 029 ◀
<i>Niemcy</i>	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	► <u>M14</u> 4 717 291 ◀	► <u>M17</u> 4 620 753 ◀	► <u>M18</u> 4 522 439 ◀
<i>Estonia</i>	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	► <u>M14</u> 169 366 ◀	► <u>M17</u> 190 715 ◀	► <u>M18</u> 193 576 ◀
<i>Irlandia</i>	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	► <u>M14</u> 1 211 066 ◀	► <u>M17</u> 1 186 282 ◀	► <u>M18</u> 1 186 282 ◀
<i>Grecja</i>	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	► <u>M14</u> 1 834 618 ◀	► <u>M17</u> 1 797 077 ◀	► <u>M18</u> 1 796 193 ◀
<i>Hiszpania</i>	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	► <u>M14</u> 4 893 433 ◀	► <u>M17</u> 4 800 590 ◀	► <u>M18</u> 4 797 439 ◀
<i>Francja</i>	7 302 140	7 270 670	7 239 017	6 900 842	6 877 179	► <u>M14</u> 6 877 179 ◀	► <u>M17</u> 6 736 440 ◀	► <u>M18</u> 6 726 426 ◀
<i>Chorwacja (*)</i>	183 735	202 865	241 125	279 385	317 645	► <u>M15</u> 348 281 ◀	► <u>M17</u> 364 968 ◀	► <u>M18</u> 403 228 ◀
<i>Włochy</i>	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	► <u>M14</u> 3 704 337 ◀	► <u>M17</u> 3 628 529 ◀	► <u>M18</u> 3 628 529 ◀
<i>Cypr</i>	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	► <u>M14</u> 48 643 ◀	► <u>M17</u> 47 648 ◀	► <u>M18</u> 47 648 ◀
<i>Łotwa</i>	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	► <u>M14</u> 302 754 ◀	► <u>M17</u> 314 055 ◀	► <u>M18</u> 319 140 ◀
<i>Litwa</i>	417 890	442 510	467 070	475 319	483 680	► <u>M14</u> 517 028 ◀	► <u>M17</u> 569 965 ◀	► <u>M18</u> 578 515 ◀
<i>Luksemburg</i>	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	► <u>M15</u> 35 276 ◀	► <u>M17</u> 33 432 ◀	► <u>M18</u> 33 432 ◀
<i>Węgry</i>	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	► <u>M14</u> 1 331 588 ◀	► <u>M17</u> 1 305 715 ◀	► <u>M18</u> 1 305 715 ◀

▼ **M10**

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2015	2016	2017	2018	2019	2020	► <u>M17</u> 2021 ◀	► <u>M18</u> 2022 ◀
<i>Malta</i>	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	► <u>M14</u> 5 244 ◀	► <u>M17</u> 5 244 ◀	► <u>M18</u> 5 244 ◀
<i>Niderlandy</i>	749 315	736 840	724 362	682 616	670 870	► <u>M14</u> 660 870 ◀	► <u>M17</u> 661 382 ◀	► <u>M18</u> 609 775 ◀
<i>Austria</i>	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	► <u>M14</u> 691 738 ◀	► <u>M17</u> 677 582 ◀	► <u>M18</u> 677 582 ◀
<i>Polska</i>	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	► <u>M14</u> 3 390 991 ◀	► <u>M17</u> 3 360 049 ◀	► <u>M18</u> 3 391 233 ◀
<i>Portugalia</i>	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	► <u>M15</u> 684 355 ◀	► <u>M17</u> 680 873 ◀	► <u>M18</u> 685 528 ◀
<i>Rumunia</i>	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	► <u>M14</u> 1 903 195 ◀	► <u>M17</u> 1 891 805 ◀	► <u>M18</u> 1 919 363 ◀
<i>Słowenia</i>	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	► <u>M14</u> 134 278 ◀	► <u>M17</u> 131 530 ◀	► <u>M18</u> 131 530 ◀
<i>Słowacja</i>	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	► <u>M14</u> 394 385 ◀	► <u>M17</u> 417 082 ◀	► <u>M18</u> 396 034 ◀
<i>Finlandia</i>	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	► <u>M14</u> 524 631 ◀	► <u>M17</u> 515 713 ◀	► <u>M18</u> 517 532 ◀
<i>Szwecja</i>	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	► <u>M14</u> 699 768 ◀	► <u>M17</u> 685 676 ◀	► <u>M18</u> 685 904 ◀
<i>Zjednoczone Królestwo</i>	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	► <u>M14</u> — ◀		

(*) W przypadku Chorwacji pułap krajowy na rok kalendarzowy 2021 wyniesie 344 340 000 EUR, a na 2022 r. 382 600 000 EUR.

▼ M10

ZAŁĄCZNIK III

Pulapy netto, o których mowa w art. 7

(w mln EUR)

Rok kalendarzowy	2015	2016	2017	2018	2019	2020	► <u>M17</u> 2021 ◀	► <u>M18</u> 2022 ◀
<i>Belgia</i>	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	► <u>M15</u> 505,3 ◀	► <u>M17</u> 494,9 ◀	► <u>M18</u> 472,0 ◀
<i>Bułgaria</i>	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	► <u>M15</u> 867,1 ◀	► <u>M17</u> 789,3 ◀	► <u>M18</u> 799,0 ◀
<i>Republika Czeska</i>	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	► <u>M14</u> 871,8 ◀	► <u>M17</u> 847,1 ◀	► <u>M18</u> 847,1 ◀
<i>Dania</i>	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	► <u>M14</u> 818,1 ◀	► <u>M17</u> 801,3 ◀	► <u>M18</u> 782,3 ◀
<i>Niemcy</i>	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	► <u>M14</u> 4 717,3 ◀	► <u>M17</u> 4 620,8 ◀	► <u>M18</u> 4 522,4 ◀
<i>Estonia</i>	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	► <u>M14</u> 169,4 ◀	► <u>M17</u> 190,7 ◀	► <u>M18</u> 193,6 ◀
<i>Irlandia</i>	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	► <u>M14</u> 1 211,1 ◀	► <u>M17</u> 1 186,3 ◀	► <u>M18</u> 1 186,3 ◀
<i>Grecja</i>	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	► <u>M14</u> 2 022,5 ◀	► <u>M17</u> 1 981,1 ◀	► <u>M18</u> 1 980,2 ◀
<i>Hiszpania</i>	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	► <u>M14</u> 4 953,8 ◀	► <u>M17</u> 4 859,1 ◀	► <u>M18</u> 4 856,0 ◀
<i>Francja</i>	7 302,1	7 270,7	7 239,0	6 900,8	6 877,2	► <u>M14</u> 6 877,2 ◀	► <u>M17</u> 6 736,4 ◀	► <u>M18</u> 6 726,4 ◀
<i>Chorwacja (*)</i>	183,7	202,9	241,1	279,4	317,6	► <u>M15</u> 348,3 ◀	► <u>M17</u> 365,0 ◀	► <u>M18</u> 403,2 ◀
<i>Włochy</i>	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	► <u>M14</u> 3 698,3 ◀	► <u>M17</u> 3 622,5 ◀	► <u>M18</u> 3 623,1 ◀
<i>Cypr</i>	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	► <u>M14</u> 48,6 ◀	► <u>M17</u> 47,6 ◀	► <u>M18</u> 47,6 ◀
<i>Łotwa</i>	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	► <u>M14</u> 302,5 ◀	► <u>M17</u> 313,8 ◀	► <u>M18</u> 318,9 ◀
▼ <u>M11</u>								
<i>Litwa</i>	417,9	442,5	467,1	475,3	483,3	► <u>M14</u> 517,0 ◀	► <u>M17</u> 570,0 ◀	► <u>M18</u> 578,5 ◀
▼ <u>M10</u>								
<i>Luksemburg</i>	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	► <u>M15</u> 35,3 ◀	► <u>M17</u> 33,4 ◀	► <u>M18</u> 33,4 ◀

▼ **M10**

(w mln EUR)

Rok kalendarzowy	2015	2016	2017	2018	2019	2020	► <u>M17</u> 2021 ◀	► <u>M18</u> 2022 ◀
Węgry	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	► <u>M14</u> 1 301,4 ◀	► <u>M17</u> 1 275,5 ◀	► <u>M18</u> 1 275,5 ◀
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	► <u>M14</u> 5,2 ◀	► <u>M17</u> 5,2 ◀	► <u>M18</u> 5,2 ◀
Niderlandy	749,2	736,8	724,3	682,5	670,8	► <u>M14</u> 660,8 ◀	► <u>M17</u> 661,3 ◀	► <u>M18</u> 609,7 ◀
Austria	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	► <u>M14</u> 691,7 ◀	► <u>M17</u> 677,6 ◀	► <u>M18</u> 677,6 ◀
Polska	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	► <u>M14</u> 3 375,7 ◀	► <u>M17</u> 3 345,3 ◀	► <u>M18</u> 3 376,7 ◀
Portugalia	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	► <u>M15</u> 684,5 ◀	► <u>M17</u> 681,0 ◀	► <u>M18</u> 685,6 ◀
Rumunia	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	► <u>M14</u> 1 903,2 ◀	► <u>M17</u> 1 891,8 ◀	► <u>M18</u> 1 919,4 ◀
Słowenia	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	► <u>M14</u> 134,3 ◀	► <u>M17</u> 131,5 ◀	► <u>M18</u> 131,5 ◀
Słowacja	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	► <u>M14</u> 392,6 ◀	► <u>M17</u> 415,3 ◀	► <u>M18</u> 394,5 ◀
Finlandia	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	► <u>M14</u> 524,6 ◀	► <u>M17</u> 515,7 ◀	► <u>M18</u> 517,5 ◀
Szwecja	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	► <u>M14</u> 699,8 ◀	► <u>M17</u> 685,7 ◀	► <u>M18</u> 685,9 ◀
Zjednoczone Królestwo	3 170,7	3 177,3	3 183,6	3 192,2	3 201,4	► <u>M14</u> — ◀		

(*) W przypadku Chorwacji pułap netto na rok kalendarzowy 2021 wyniesie 344 340 000 EUR, a na 2022 r. 382 600 000 EUR



ZAŁĄCZNIK IV

Limity dostosowania progów, o których mowa w art. 10 ust. 2

Państwo członkowskie	Limit progów w EUR (art. 10 ust. 1 lit. a))	Limit progów w hektarach (art. 10 ust. 1 lit. b))
Belgia	400	2
Bułgaria	200	0,5
Republika Czeska	200	5
Dania	300	5
Niemcy	300	4
Estonia	100	3
Irlandia	200	3
Grecja	400	0,4
Hiszpania	300	2
Francja	300	4
Chorwacja	100	1
Włochy	400	0,5
Cypr	300	0,3
Łotwa	100	1
Litwa	100	1
Luksemburg	300	4
Węgry	200	0,3
Malta	500	0,1
Niderlandy	500	2
Austria	200	2
Polska	200	0,5
Portugalia	200	0,3
Rumunia	200	0,3
Słowenia	300	0,3
Słowacja	200	2
Finlandia	200	3
Szwecja	200	4
Zjednoczone Królestwo	200	5



ZALĄCZNIK V

Przepisy finansowe, o których mowa w art. 10, 16 i 18, mające zastosowanie do Bułgarii i Rumunii

A. Kwoty służące do stosowania art. 10 ust. 1 lit. a) oraz do obliczania pułapów krajowych dla płatności, o których to pułapach mowa w art. 16, w 2015 r.:

Bułgaria: 790 909 000 EUR

Rumunia: 1 783 426 000 EUR.

B. Łączna kwota krajowych płatności bezpośrednich uzupełniających system płatności podstawowej, o której to kwocie mowa w art. 18 ust. 1, w 2015 r.:

Bułgaria: 69 657 000 EUR

Rumunia: 153 536 000 EUR.

C. Łączna kwota krajowych płatności bezpośrednich uzupełniających płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny, o której to kwocie mowa w art. 18 ust. 2, w 2015 r.:

Bułgaria: 258 952 EUR.

▼M6*ZALĄCZNIK VI***Przepisy finansowe mające zastosowanie do Chorwacji, o których mowa w art. 10 i 19**

A. Kwota na stosowanie art. 10 ust. 1 lit. a):

382 600 000 EUR

B. Łączne kwoty uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 19 ust. 3:

(w tys. EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
248 690	229 560	191 300	153 040	114 780	76 520	38 260

▼ **M13**

ZAŁĄCZNIK VIa

Kwoty maksymalne, o których mowa w art. 14 ust. 2

	<i>(w EUR)</i>
Belgia	10 076 707
Bułgaria	70 427 849
Czechy	38 815 980
Dania	11 371 893
Niemcy	148 488 749
Estonia	21 968 972
Irlandia	39 700 643
Grecja	76 438 741
Hiszpania	250 300 720
Francja	181 388 880
Chorwacja	42 201 225
Włochy	190 546 556
Cypr	2 398 093
Łotwa	29 326 817
Litwa	48 795 629
Luksemburg	1 843 643
Węgry	62 430 371
Malta	1 831 098
Niderlandy	10 972 679
Austria	72 070 055
Polska	329 472 633
Portugalia	123 303 715
Rumunia	241 375 835
Słowenia	15 337 318
Słowacja	56 920 680
Finlandia	73 005 307
Szwecja	52 887 719

▼B*ZAŁĄCZNIK VII*

**Maksymalne kwoty, jakie mają być dodawane do kwot określonych
w załączniku II zgodnie z art. 20 ust. 2**

(w tys. EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600



ZAŁĄCZNIK VIII

Średnia wielkość gospodarstwa rolnego, o której mowa w art. 41 ust. 4

Państwo członkowskie	Średnia wielkość gospodarstwa rolnego (w hektarach)
Belgia	29
Bułgaria	6
Republika Czeska	89
Dania	60
Niemcy	46
Estonia	39
Irlandia	32
Grecja	5
Hiszpania	24
Francja	52
Chorwacja	5,9
Włochy	8
Cypr	4
Łotwa	16
Litwa	12
Luksemburg	57
Węgry	7
Malta	1
Niderlandy	25
Austria	19
Polska	6
Portugalia	13
Rumunia	3
Słowenia	6
Słowacja	28
Finlandia	34
Szwecja	43
Zjednoczone Królestwo	54



ZAŁĄCZNIK IX

Wykaz praktyk równoważnych, o których mowa w art. 43 ust. 3

I. Praktyki równoważne do dywersyfikacji upraw:

1) Dywersyfikacja upraw

Wymóg: przynajmniej trzy uprawy, główna uprawa obejmująca maksymalnie 75 % oraz zastosowanie jednego lub kilku następujących elementów:

- są przynajmniej cztery uprawy,
- stosuje się niższe progi minimalne,
- właściwszy dobór upraw, takich jak na przykład rośliny strączkowe, rośliny białkowe, uprawy niewymagające nawadniania lub, w stosownych przypadkach, stosowania pestycydów,
- uwzględnienie regionalnych odmian dawnych, tradycyjnych lub zagrożonych rodzajów upraw na przynajmniej 5 % obszaru objętego płodozmianem.

2) Płodozmian

Wymóg: przynajmniej trzy uprawy, główna uprawa obejmująca maksymalnie 75 % oraz zastosowane jednego lub obu następujących elementów:

- prowadzona jest korzystniejsza dla środowiska wieloletnia sekwencja upraw lub odłogowania,
- są przynajmniej cztery uprawy.

3) Zimowa pokrywa glebowa (*)

4) Międzyplony (*)

II. Praktyki równoważne do utrzymywania trwałych użytków zielonych:

1) Gospodarowanie łąkami lub pastwiskami

Wymóg: utrzymywanie trwałych użytków zielonych oraz zastosowanie jednego lub kilku następujących elementów:

- system koszenia lub odpowiednie koszenie (daty, metody, ograniczenia),
- utrzymanie cech krajobrazu na trwałych użytkach zielonych oraz powstrzymywanie ekspansji zarośli,
- określone rodzaje traw lub system obsiewania gwarantujący odnowienie w zależności od rodzaju użytku zielonego, przy braku zniszczeń wysokiej wartości naturalnej,
- usuwanie paszy lub siana,
- odpowiednie gospodarowanie stromymi zboczami,
- system nawożenia,
- ograniczenia dotyczące pestycydów.

(*) Praktyki podlegające obliczeniu, o którym mowa w art. 43 ust. 12 lit. c).

▼ B

2) Ekstensywne systemy wypasu

Wymóg: utrzymywanie trwałych użytków zielonych oraz zastosowanie jednego lub kilku następujących elementów:

- wypas ekstensywny (czas, maksymalna obsada zwierząt),
- pasterstwo lub pasterstwo górskie,
- wykorzystywanie ras lokalnych lub tradycyjnych do wypasu na trwałych użytkach zielonych.

III. Praktyki równoważne do obszarów proekologicznych:

Wymóg: stosowanie którejkolwiek z następujących praktyk przynajmniej na wielkości procentowej gruntów ornych określonym zgodnie z art. 46 ust. 1:

- 1) Odłogowanie ekologiczne
- 2) Tworzenie „stref buforowych” dla obszarów o wysokiej wartości przyrodniczej, obszarów Natura 2000 lub innych miejsc ochrony różnorodności biologicznej, w tym wzdłuż żywopłotów i cieków wodnych
- 3) Gospodarowanie nieuprawianymi strefami buforowymi i miedzami śródpolnymi (system koszenia, lokalne lub specjalne gatunki traw lub system obsiewania, ponowny obsiew odmianami regionalnymi, niestosowanie pestycydów, brak rozpraszania obornika lub nawozów mineralnych), brak nawadniania, brak zasklepienia gleby)
- 4) Granice, pasy i łąty rozproszone powierzchni, którymi gospodaruje się ze względu na dziką lub specyficzną faunę (strefy ziołorośli, ochrona gniazd, pasy dzikiej roślinności, mieszanki lokalnych nasion, uprawy, gdzie plon nie jest zbierany)
- 5) Gospodarowanie (przerzedzanie, przycinanie, daty, metody, odbudowa) cech krajobrazu (drzew, żywopłotów, roślinności lasów nadbrzeżnych, kamiennych murów (tarasów), rowów, stawów)
- 6) Utrzymywanie ornych gleb torfowych lub podmokłych pod okrywą trawiaistą (bez wykorzystywania nawozów ani środków ochrony roślin)
- 7) Produkcja na gruntach ornych bez wykorzystywania nawozów (nawozów mineralnych oraz obornika) ani środków ochrony roślin, bez nawadniania, bez obsiewania tą samą uprawą dwa lata z rzędu ani w stałym miejscu (*)
- 8) Przekształcenie gruntu ornego w trwałe użytki zielone wykorzystywane ekstensywnie

▼ **M8**

ZAŁĄCZNIK X

Współczynniki przekształcenia i współczynniki ważenia, o których mowa w art. 46 ust. 3

Elementy	Współczynnik przekształcenia (m/drzewo na m ²)	Współczynnik ważenia	Obszar proekologiczny (jeśli stosuje się oba współczynniki)
Grunty ugorowane (na 1 m ²)	nie dotyczy	1	1 m ²
Tarasy (na 1 m)	2	1	2 m ²
Elementy krajobrazu:			
Żywopłaty/pasy zadrzewione/zadrzewienie liniowe (na 1 m)	5	2	10 m ²
Zadrzewienie pojedyncze (na drzewo)	20	1,5	30 m ²
Zagajniki śródpolne (na 1 m ²)	nie dotyczy	1,5	1,5 m ²
Oczka wodne (na 1 m ²)	nie dotyczy	1,5	1,5 m ²
Rowy (na 1 m)	5	2	10 m ²
Tradycyjne murki kamienne (na 1 m)	1	1	1 m ²
Inne elementy chronione na podstawie GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3 (na 1 m ²)	nie dotyczy	1	1 m ²
Strefy buforowe i miedze śródpolne (na 1 m)	6	1,5	9 m ²
Hektary rolno-leśne (na 1 m ²)	nie dotyczy	1	1 m ²
Pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu (na 1 m)			
Bez produkcji	6	1,5	9 m ²
Z produkcją	6	0,3	1,8 m ²
▼ M9			
Obszary z zagajnikami o krótkiej rotacji (na 1 m ²)	nie dotyczy	0,5	0,5 m ²
▼ M8			
Obszary zalesione, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) (na 1 m ²)	nie dotyczy	1	1 m ²
Obszary z międzyplonami lub okrywą zieloną (na 1 m ²)	nie dotyczy	0,3	0,3 m ²

▼ **M8**

Elementy	Współczynnik przekształcenia (m/drzewo na m ²)	Współczynnik ważenia	Obszar proekologiczny (jeśli stosuje się oba współczynniki)
----------	--	----------------------	---

▼ **M9**

Obszary objęte uprawami wiążącymi azot (na 1 m ²)	nie dotyczy	1	1 m ²
Obszary z miskantem (<i>Miscanthus</i>)	nie dotyczy	0,7	0,7 m ²
Obszary z rożnikiem przerośniętym (<i>Silphium perfoliatum</i>)	nie dotyczy	0,7	0,7 m ²
Grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (bogatymi w pyłek i nektar)	nie dotyczy	1,5	1,5 m ²

▼M8

Współczynniki przekształcenia i współczynniki ważenia, o których mowa w art. 46 ust. 3, mające zastosowanie do elementów włączonych do praktyk równoważnych wymienionych w załączniku IX sekcja III

Praktyki równoważne do obszarów proekologicznych	Standardowe praktyki podobne do obszarów proekologicznych	Współczynnik przekształcenia	Współczynnik ważenia	Obszar proekologiczny (jeśli stosuje się oba współczynniki)
1) Odłogowanie ekologiczne (na 1 m ²)	Grunty ugorowane	nie dotyczy	1	1 m ²
2) Tworzenie „stref buforowych” (na 1 m)	Strefy buforowe i miedze śródpolne	6	1,5	9 m ²
3) Gospodarowanie nieuprawianymi strefami buforowymi i miedzami śródpolnymi (na 1 m)	Strefy buforowe i miedze śródpolne	6	1,5	9 m ²
4) Granice, rozproszone powierzchnie – pasy i łąty:				
Granice, rozproszone powierzchnie – pasy (na 1 m)	Strefy buforowe i miedze śródpolne	6	1,5	9 m ²
Rozproszone powierzchnie – łąty (na 1 m ²)	Zagajniki śródpolne	nie dotyczy	1,5	1,5 m ²
5) Gospodarowanie elementami krajobrazu				
Zadrzewienie pojedyncze (na drzewo)	Zadrzewienie pojedyncze	20	1,5	30 m ²
Zadrzewienia liniowe (na 1 m)	Żywopłoty/pasy zadrzewione/zadrzewienia liniowe	5	2	10 m ²
Zadrzewienie grupowe/zagajniki śródpolne (na 1 m ²)	Zagajniki śródpolne	nie dotyczy	1,5	1,5 m ²
Żywopłoty (na 1 m)	Żywopłoty/pasy zadrzewione/zadrzewienia liniowe	5	2	10 m ²
Roślinność nadbrzeżna drzewiasta (na 1 m)	Żywopłoty/pasy zadrzewione/zadrzewienia liniowe	5	2	10 m ²
Tarasy (na 1 m)	Tarasy	2	1	2 m ²
Murki kamienne (na 1 m)	Tradycyjne murki kamienne	1	1	1 m ²
Rowy (na 1 m)	Rowy	5	2	10 m ²
Oczka wodne (na 1 m ²)	Oczka wodne	nie dotyczy	1,5	1,5 m ²
6) Utrzymywanie ornych gleb torfowych lub podmokłych pod okrywą trawiastrą (bez wykorzystywania nawozów ani środków ochrony roślin) (na 1 m ²)	Grunty ugorowane	nie dotyczy	1	1 m ²

▼ **M8**

Praktyki równoważne do obszarów proekologicznych	Standardowe praktyki podobne do obszarów proekologicznych	Współczynnik przekształcenia	Współczynnik ważenia	Obszar proekologiczny (jeśli stosuje się oba współczynniki)
7) Produkcja na gruntach ornych bez wykorzystywania nawozów ani środków ochrony roślin, bez nawadniania, bez obsiewania tą samą uprawą dwa lata z rzędu (na 1 m ²)	Obszary z zagajnikami o krótkiej rotacji; pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu, z produkcją; obszary objęte uprawami wiążącymi azot	nie dotyczy	0,3 0,7 dla upraw wiążących azot	0,3 m ² 0,7 m ²
8) Przekształcenie gruntu ornego w trwałe użytki zielone (na 1 m ²)	Grunty ugorowane	nie dotyczy	1	1 m ²



ZALĄCZNIK XI

Tabela korelacji

o której mowa w art. 72 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 1	art. 1	—
art. 2	art. 4	—
art. 3	art. 5	—
art. 4 ust. 1	—	art. 91
art. 4 ust. 2	—	art. 95
art. 5	—	art. 93
art. 6 ust. 1	—	art. 94
art. 6 ust. 2	—	—
art. 7	—	—
art. 8	art. 7	—
art. 9	—	—
art. 10	—	—
art. 10a	—	—
art. 10b	—	—
art. 10c	—	—
art. 10d	—	—
art. 11	art. 8	art. 26 ust. 1 i 2
art. 11 ust. 3	art. 8 ust. 2	—
art. 11a	art. 8 ust. 3	—
art. 12 ust. 1 i 2	—	art. 12
art. 12 ust. 3	—	art. 14
art. 12 ust. 4	—	—
art. 13	—	art. 13 ust. 2
art. 14	—	art. 67
art. 15	—	art. 68 ust. 1 i 2
art. 16	—	art. 69
art. 17	—	art. 70
art. 18	—	art. 71
art. 19	—	art. 72

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 20	—	art. 74 ust. 1, 2 i 3
art. 21	—	art. 74 ust. 4
art. 22	—	art. 96
art. 23	—	art. 97
art. 24	—	art. 99
art. 25	—	art. 100
art. 26	—	art. 61
art. 27 ust. 1	—	art. 102 ust. 3
art. 27 ust. 2	—	art. 47
art. 27 ust. 3	—	art. 68 ust. 3
art. 28 ust. 1	art. 10	—
art. 28 ust. 2	art. 9 ust. 3	—
art. 28 ust. 3	art. 31 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz (ii)	—
art. 29	—	art. 75
art. 30	—	art. 60
art. 31	—	art. 2 ust. 2
art. 32	art. 15	—
art. 33	—	—
art. 34 ust. 2	art. 32 ust. 2 i 4	—
art. 35	art. 33	—
art. 36	—	—
art. 37	art. 12	—
art. 38	—	—
art. 39 ust. 1	art. 32 ust. 6	—
art. 39 ust. 2	art. 35 ust. 3	—
art. 40 ust. 1	art. 6 ust. 1	—
art. 41 ust. 1	art. 30 ust. 1	—
art. 41 ust. 2	art. 30 ust. 3 i 6	—
art. 41 ust. 3	art. 30 ust. 3 oraz ust. 7 lit. a)	—
art. 41 ust. 4	—	—
art. 41 ust. 5	art. 30 ust. 10	—
art. 41 ust. 6 ust. 1	—	—
art. 42	art. 31 ust. 1 lit. b)	—
art. 43 ust. 1	art. 34 ust. 1, 2 i 3	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 43 ust. 2	—	
art. 43 ust. 3	art. 34 ust. 4	—
art. 44	—	—
art. 45	—	—
art. 46	—	—
art. 47	—	—
art. 48	—	—
art. 49	—	—
art. 50	—	—
art. 51	—	—
art. 52	—	—
art. 53	—	—
art. 54	—	—
art. 55	—	—
art. 56	—	—
art. 57	—	—
art. 57a	art. 20 oraz załącznik VII	—
art. 58	—	—
art. 59	—	—
art. 60	—	—
art. 61	—	—
art. 62	—	—
art. 63	—	—
art. 64	—	—
art. 65	—	—
art. 66	—	—
art. 67	—	—
art. 68	—	—
art. 69	—	—
art. 70	—	—
art. 71	—	—
art. 72	—	—
art. 73	—	—
art. 74	—	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 75	—	—
art. 76	—	—
art. 77	—	—
art. 78	—	—
art. 79	—	—
art. 80	—	—
art. 81	—	—
art. 82	—	—
art. 83	—	—
art. 84	—	—
art. 85	—	—
art. 86	—	—
art. 87	—	—
art. 88	art. 56	—
art. 89	art. 57	—
art. 90	art. 58	—
art. 91	art. 59	—
art. 92	art. 60	—
art. 93	—	—
art. 94	—	—
art. 95	—	—
art. 96	—	—
art. 97	—	—
art. 98	—	—
art. 99	—	—
art. 100	—	—
art. 101	—	—
art. 102	—	—
art. 103	—	—
art. 104	—	—
art. 105	—	—
art. 106	—	—
art. 107	—	—
art. 108	—	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 109	—	—
art. 110	—	—
art. 111	—	—
art. 112	—	—
art. 113	—	—
art. 114	—	—
art. 115	—	—
art. 116	—	—
art. 117	—	—
art. 118	—	—
art. 119	—	—
art. 120	—	—
art. 121	art. 16 i 17	—
art. 121a	—	art. 98 akapit drugi
art. 122	—	—
art. 123	—	—
art. 124 ust. 1-5, 7 i 8	—	—
art. 124 ust. 6	—	art. 98 akapit pierwszy
art. 125	—	—
art. 126	—	—
art. 127	—	—
art. 128	—	—
art. 129	—	—
art. 130	—	—
art. 131	—	—
art. 132	art. 18 i 19	—
art. 133	—	—
art. 133a	art. 37	—
art. 134 (uchylony)	—	—
art. 135 (uchylony)	—	—
art. 136	—	—
art. 137	—	—
art. 138	art. 3	—
art. 139	art. 13	—
art. 140	art. 67	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 141	art. 71	—
art. 142 lit. a)-q) oraz lit. s)	art. 70	—
art. 142(r)	art. 69	—
art. 143	—	—
art. 144	—	—
art. 145	—	—
art. 146	art. 72	—
art. 146a	—	—
art. 147	art. 73	—
art. 148	—	—
art. 149	art. 74	—
załącznik I	załącznik I	—
załącznik II	—	załącznik II
załącznik III	—	załącznik II
załącznik IV	załącznik III	—
załącznik V	—	—
załącznik VI	—	—
załącznik VII	załącznik IV	—
załącznik VIII	załącznik II	—
załącznik IX	—	—
załącznik X	—	—
załącznik XI	—	—
załącznik XII	—	—
załącznik XIII	—	—
załącznik XIV	—	—
załącznik XV	—	—
załącznik XVI	—	—
załącznik XVII	—	—
załącznik XVIIa	—	—